

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

MAREC - APRIL 2016

Misli Thoughts

<http://www.glasslovenije.com.au>

ŠTEVILKA - NUMBER 2

LETO - YEAR 65

MOLITEV ZA USMILJENJE

Gospod Jezus,
spremeni me v svoje usmiljenje!

Daj, da bodo moje oči usmiljene,
da ne bi nikoli sodil po videzu
in nikogar sumničil, temveč,
da bi v vseh dušah videl lepo.

Daj, da bodo moja ušesa usmiljena,
vedno pozorna za potrebe bratov
in nikoli zaprta za njihov klic.

Daj, da bo moj jezik usmiljen,
da ne bi nikoli rekel nič slabega o nikomer,
temveč da bi imel za vse
besede odpuščanja in tolažbe.

Daj, da bodo moje roke usmiljene
in polne ljubezni, tako da bi vzela nase vse,
kar je težko in neprijetno
in s tem olajšal breme drugim.

Daj, da bodo moje noge usmiljene
in vedno pripravljene priskočiti na pomoč
bližnjemu
kljub utrujenosti in izčrpanosti.

Daj, da bo moje srce usmiljeno
in odprto vsakemu trpljenju. Amen

Sestra Favstina Kowalska

JEZUS ŽIVI – JESUS LIVES!

Sporočilo in voščilo velike noči

Da Jezus živi in ostaja z nami in med nami, je sporočilo velike noči, ki smo jo ponovno obhajali. Po vsem vesoljnem svetu je odmevala zmagoslavna velikonočna pesem ALELUJA in njen spev se vedno znova oglašaja: Aleluja, Jezus živi; slavite Gospoda!

Ko sem po odhodu patra Janeza iz Adelaide v Slovenijo leta 2013 prevzel začasno upravo slovenskega misijona Svete Družine v Adelaidi, sem ob nekem poletu iz Melbourne proti Adelaidi, ko se je letalo že spuščalo, opazil, pa saj nisem mogel verjeti, na nekem posestvu **napis, narejen iz posajenih dreves: JESUS LIVES**. Še sem uspel hitro narediti posnetek. Pozneje sva se o tem pogovarjala s p. Davidom, ki sedaj leti v Adelaido najmanj dvakrat na mesec. Ob nekem poletu mu je uspel **posnetek, ki ga lahko vidite na spodnji fotografiji**.

Poiskali smo zgodbo: Na svojem 38 hektarov velikem posestvu v Harrogate v adelaidskih hribih (Adelaide Hills) sta Brendan in Elizabeth Lay pred svojo poroko sredi 70-tih letih 20. stoletja posadila več kot tisoč dreves, ki so sedaj zrasla in iz zraka nudijo sporočilo: JESUS LIVES – JEZUS ŽIVI. Brendan, sedaj star 68 let, je upokojeni botanik in znanstvenik, ki je delal za South Australian Pastoral Board, in njegova sedaj 59 leta stara žena Elizabeth, sta videla, da je nad njunim posestvom koridor letal, ki iz vzhodnih mest (Sydneya in Melbourne) letijo v Adelaido in sta se odločila, da potnikom dasta sporočilo svoje krščanske vere. Lotila sta se zahtevnega dela. Posadila sta nad 1500 različnih dreves. Za vsako črko sta posadila od 100 do 150 dreves v dolžini 100 metrov. Vzelo je kar precej let, da je sporočilo postalo vidno iz letala.

Zakonca Lay sta na posestvu, kjer sicer ne živita, posadila do sedaj nad 2500 dreves, privabila še druge okoliške lastnike k posnemanju in tako prispevala, da je ta vzhodni del adelaidskih hribov zasajen z domačimi, nativnimi drevesi. 42 let po posaditvi so se drevesa razrasla in iz zraka nudijo sporočilo; vidno je tudi na Google Maps. Brendan se spominja radijskega intervjuja iz zgodnjih 1990-tih, ko je nastala v Južni Avstraliji bančna kriza. Tedanji guverner Reserve Bank, Bernie Fraser, je povedal, da ko je iz letala videl to sporočilo, je dejal sam pri sebi: »No, morda pa je le še upanje za državo.«

Zgornja fotografija na naslovnici je iz Slovenije – velikonočna procesija v vasi Bevke, kjer se prav tako na viden način kaže vera naših rojakov: Jezus živi! Med pritrkovanjem zvonov in petjem velikonočnih pesmi se vije množica vernih ljudi v prebujajoči se pomladi narave, ki se iz spanja prebuja v razcvet. Resnico, da Jezus živi, močno podoživljamo in izpovedujemo v teh prazničnih dneh. Pa naj bo vedno tako: naj bo to **na cvetno nedeljo**, (kar zgoraj prikazuje fotografija z letošnjega praznovanja v Kew); na veliki petek Jezusovega in našega križa, trpljenja in smrti; na veliko soboto naših grobov in pokopališč in v svetlobi prebujajočega se velikonočnega jutra!

Jezus živi in ostaja z nami in med nami! Mi pa naj vedno bolj postajamo in ostajamo velikonočni kristjani. Bog živi, aleluja, aleluja, aleluja!
p. Ciril, p. David, p. Darko, Marija Anžič

VELIKONOČNO VOŠČILO LJUBLJANSKEGA NADŠKOFA

Spoštovani rojaki!

Še vedno so v meni živi spomini na naša srečanja in druženja širom Avstralije v dnevih neposredno po božiču. Bilo je lepo in še enkrat se vam zahvaljujem za vse, kar sem doživel med vami in kar sem skušal v besedah, ki ne povedo vsega, posredovati v intervjuju, ki je objavljen v Mislih. Čas pa teče in že je tukaj velika noč - največji krščanski praznik, praznik naše vere in temelj našega upanja.

Ko premišlujem o vas in o deželi, v kateri živite, mi prihaja na misel, da je skoraj vse drugačno: drugačna so drevesa in zato so drugačni tudi gozdovi, drugačni so letni časi in drugačno je cvetje, ki prinaša veselje očem, ki ga gledajo, drugačni so običaji in navade ljudi; vse je drugačno, sporočilo velike noči pa je enako povsod, za vse ljudi, za vse kontinente: Jezus je vstal, Jezus živi. Zato nas ne vara občutek, da hudobija, zlo, trpljenje in smrt nimajo dokončne moči in ne zadnje besede. Zadnjo besedo ima usmiljena ljubezen, ki na križu moli: Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo. In ljubezen pomeni življenje, življenje v izobilju. Vse tisto torej, kar nam je Jezus razodel z vsem svojim učenjem, predvsem pa z odločitvijo, da bo svojim izkazal ljubezen do konca.

Praznovanje velike noči naj tudi nas privede do odločitve, da bomo v povezanosti z Jezusom temu svetu, predvsem pa svojim najbližjim, podarjali ljubezen, ki edina prinaša življenje. Voščim vam blagoslovljene velikonočne praznike. Čeprav boste praznovali nekaj ur prej, kot mi v domovini, se bo pesem »Zveličar naš je vstal iz groba« znila v en sam spev hvaležnosti za to, da smo odrešeni. Bog naj vas napolni z vero v vstajenje in z upanjem na večno življenje. Bog naj vas blagoslovi in varuje.

msgr. Stanislav Zore OFM, ljubljanski nadškof in metropolit

Znanilci upanja ali Pogumno zreti v prihodnost

Slovenski frančiškani smo se zbrali na svojem provincialnem kapitlju od 28. marca do 1. aprila 2016 v Nazarjah v Savinjski dolini. Izvolili smo novo vodstvo: za službo provincialnega ministra p. Marjana Čudna, za njegovega namestnika p. Roberta Bahčiča ter za provincialne svetovalce - definitorje: p. Bernarda Goličnika, p. Nika Žvoklja, p. Pavleta Jakopa, p. Simona Petra Berleca in p. Ambroža Mušiča ter preverili smo dosedanje dejavnosti in zastavili besedo za prihodnje delo. Ob koncu kapitlja čutimo potrebo, da svojim bratom, slovenskim vernikom doma in v tujini ter vsem ljudem dobre volje napišemo **sporočilo o naši vlogi v našem prostoru in času.**

Bratje frančiškani smo prepoznali svoje poslanstvo v tem, da želimo biti znanilci upanja znotraj Cerkve na Slovenskem in slovenske kulture. V ta kritični čas, ko se majejo temeljne človeške vrednote in je ogroženo osnovno človeško dostojanstvo, smo poslani, da prinesemo svetel pogled v prihodnost. Konkretno vidimo svoje poslanstvo v tem, da sprejmemo vsakega človeka in ga spoštujemo v njegovi enkratnosti ter mu skušamo razkriti, da je tudi on ljubljen od samega Boga. V sebi čutimo klic, ki nam pravi, naj ljudem različnih prepričanj in mnenj prinesemo veselje in radost nad življenjem, veselje nad skupnim bivanjem ter zaupajoče zrenje v prihodnost. Ne gre za naivno gledanje na svet, da bi morda tajili bolečino, stisko in obup. Prav obratno, vse to priznavamo, toda v vsakem trpečem človeku želimo odkrivati Božjo veličino ter mu pomagati, da bo kljub preizkušnjam spoštoval sebe in druge, v polnosti zaživel in tudi sam prihajal drugemu naproti. V svetem letu usmiljenja želimo tudi vsakemu grešnemu človeku razkriti, da je naš Bog - Bog odpuščanja. Z molitvijo se obračamo h Gospodu, da nas uporabi kot orodje svojega usmiljenja. V teh dneh smo bratje frančiškani največ časa posvetili razmišljanju o mladih in se spraševali, kako bi jih razumeli, jim odstranili radostni pogled na življenje in jih povabili k najlepši pustolovščini duha, ki pomeni živeti Radostno vest, Evangelij. V tem duhu smo si zastavili vprašanje, kaj moramo pri sebi osvežiti, da bi današnja mladina v nas prepoznala večno mladega

Kristusa in njegovega posnemovalca sv. Frančiška? Soglašali smo, da je to poglobitev bratskega življenja in prijateljstva, ki sta vrednoti prihodnosti. V tej iskrenosti smo si tudi sami priznali, da smo prav tako pomanjkljivi, ranljivi in tudi grešni, toda zaupamo in verjamemo v Božjo dobroto in usmiljenje. To čudovito izkušnjo Božje širokosrčnosti in prizanesljivosti želimo deliti z vsakim človekom, posebno še z mladimi.

Ponovno smo ozavestili, da je naše poslanstvo znotraj Cerkve na Slovenskem in našega naroda, zato sprejemamo, kar nas Cerkev na Slovenskem prosi, namreč, da še naprej skrbimo z apostolsko gorečnostjo za naše župnije, božjepotne cerkve, družine in tudi za vzgojo mladih preko kateheze, služb po fakultetah in skrbi za študente in uboge ter ne prezremo bolnih in ostarelih.

V trenutni begunski stiski želimo pomagati kristjanom na Bližnjem Vzhodu, zato se povezujemo s kustodijo Svete dežele, ki skrbi zanje, prav tako pa sodelujemo s slovensko Karitas, ki vsem beguncem izpričuje veliko darežljivost.

Naša želja je, da bi slovenski kristjani in vsi ljudje svetlo zrlili v prihodnost in da bi malodušje vsakdanjega življenja nadomestili z radostnim upanjem, da bo jutrišnji dan postal dan prijateljstva in veselja. Nekaj te Kristusove ljubezni in radosti naj vsi zaživimo že danes! Zato kličemo mladim, naj se nam pridružijo, vse vernike pa prosimo, naj molijo, da Gospod opogumi mlada srca za čudovito izkušnjo Evangelija. S to zavestjo in z novim vodstvom vstopamo v jutrišnji dan in vabimo vse ljudi dobre volje, da z nami postanejo znanilci upanja.

Z leve na desno: p. Pavle Jakop, p. Simon Peter Berlec, p. Ambrož Mušič, p. Robert Bahčič, generalni vizitator p. Marko Mrše, provincial p. Marjan Čuden, p. Niko Žvokelj, p. Bernard Goličnik.

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

10 LET NOVIH ŠKOFIJ

V Sloveniji smo se v mesecu aprilu 2016 spomnili desete obletnice ustanovitve murskosoboške, novomeške in celjske škofije. Papež Benedikt XVI. jih je ustanovil 7. aprila 2006 in ob razdelitvi mariborske škofije slednjo povzdignil v nadškofijo in metropolijo. Murskosoboška škofija je imela slovesnost ob tej obletnici na sam dan ustanovitve. Somaševanje škofov in duhovnikov je vodil ordinarij škof Peter Štumpf, ki je v pridigi govoril o veri, upanju in ljubezni. Ob tem je spomnil na tiste, ki so te kreposti živeli, predvsem na rojaka, božja služabnika Daniela Halasa in Lojzeta Kozarja. V škofiji že od decembra poteka misijon, ki ga bodo sklenili avgusta.

Novomeška škofija jubilej ustanovitve praznuje z različnimi dogodki, združenimi pod geslom *Živo občestvo Cerkve* vse od aprila lani. Tako želijo okrepiti v vernikih čut povezanosti s škofijo. Glavne teme praznovanja so družina, mladina in sprava. Izdali so tudi zbornik. V nedeljo, 10. aprila 2016, so v stolnici pripravili koncertno izvedbo dela *Te Deum*, skladatelja Aleša Makovca, posvečeno deseti obletnici škofije.

V Celju so ob jubileju škofije predstavili monografijo *Zgodovina krščanstva na ozemlju celjske škofije*. V nedeljo, ki je sledila, so okroglo obletnico počastili s kratko akademijo in slovesno mašo v stolnici sv. Danijela. Vzporedno s praznovanji v novih škofijskih mestih je v različnih krajih po Sloveniji potekal teološki simpozij na temo *Pogled na življenje in poslanstvo Cerkve na Slovenskem po novi razdelitvi škofij*. Predavatelji so razmišljali o dobrih in slabih straneh ustanovitve novih škofij; o tem, kaj je bilo

narejeno doslej in kaj je še potrebno storiti; o prvih sadovih nove upravne razdelitve Cerkve v Sloveniji in o pomanjkljivostih, ki so se pokazale.

RELIKVIJE SV. LEOPOLDA MANDIČA V SLOVENIJI

V ponedeljek, 18. aprila 2016, so v župnijski cerkvi v Štepanji vasi v Ljubljani sprejeli relikvije oziroma neiztrohnjeno telo sv. Leopolda Mandiča, ki je skupaj s sv. patrom Pijem iz Pietrelcine zavetnik jubilejnega leta usmiljenja. Relikvije so pred tem gostili v Zagrebu, kamor so jih 13. aprila pripeljali iz Padove. Priljubljen spovednik je bil doma iz Hercegnovega pri Boki Kotorski. Kot član beneške kapucinske province je večino časa preživel v Padovi, v letih 1905 in 1906 pa je bil vikar in spovednik v kapucinskem samostanu v Kopru. Tudi zato so slovenski kapucini v dogovoru s sobraty na Hrvaškem želeli, da bi na poti nazaj v Padovo, telo sv. Leopolda Mandiča, ki počiva v steklenem sarkofagu, lahko počastili tudi pri nas. Slovesnemu sprejemu pred cerkvijo sv. Štefana v Štepanji vasi je sledila sveta maša, ki jo je daroval ljubljanski nadškof Stanislav Zore. Množica vernikov je oblegala cerkev, ki jo oskrbujejo kapucini, tudi v urah po maši, saj so mnogi želeli s tiho molitvijo počastiti relikvije priljubljenega svetnika in se mu priporočiti.

JEZUS, OBLIČJE BOŽJEGA USMILJENJA

Med tiho nedeljo in cvetno soboto je v Sloveniji potekal 11. radijski misijon z naslovom »*Jezus, obličje Božjega usmiljenja*«. Glavne misijonske govore je imel papeški pridigar kapucin p. Raniero Cantalamessa, ki je ob svetopisemskih odlomkih razmišljal o Božjem usmiljenju. Govoril je o tem,

kaj je Bog storil za nas, da bi nas odrešil. Njegova ljubezen je brezpogojna, a ima tudi konkretne posledice za nas ljudi. Tudi o teh je spregovoril in o našem odzivu nanje. V misijonu so sodelovali tudi slovenski kapucini, ki so pripravljali razmišljanja o svetnikih, ki so jim blizu. Na voljo so bili tudi za telefonske pogovore s poslušalci. Vsak večer je ena izmed sestrskih redovnih skupnosti pripravila molitveno uro v radijski kapeli. Misijonu na radijskih valovih se je pridružilo šest kapucinskih skupnosti oziroma cerkva po Sloveniji: Vipavski križ, Sv. Ana v Škofji Loki, Štepanja vas, Krško, Sv. Cecilija v Celju, Sv. Ožbalt na Ptuj in Sv. Jožef v Mariboru. V vseh teh krajih so sprejeli relikvije sv. patra Pija, ki so jih verniki množično počastili. Ob določeni uri pa so se zbrali pri maši, ki so jo v neposrednem prenosu lahko spremljali tudi poslušalci Radia Ognjišče. Bratom kapucinom in vernikom sta se vsak v svojem kraju pridružila tudi celjski škof Stanislav Lipovšek in za sklep misijona mariborski nadškof Alojzij Cvikel. Cvetni petek je bil, tako kot je že običajno, spovedni dan. V vseh dekanijah je bil v eni cerkvi na voljo spovednik od jutra do večera, ponekod tudi ponoči. V številnih cerkvah so spovedovali nekaj ur. V ljubljanski stolnici so ta dan pripravili svetoletno romanje mož in fantov. Posebnost radijskega misijona je tudi v tem, da so nagovori dostopni tudi po končanem misijonu in sicer na spletni strani Radia Ognjišče in v njegovem audio arhivu.

MARIBORSKI ORDINARIAT V LASTI AVSTRIJSKIH ŠKOFIJ

Zgradba ordinariata mariborske nadškofije na Slomškovem trgu je od 29. januarja 2016 v lasti treh avstrijskih škofij - graške, celovške in salzburške, ki so v ta namen skupaj ustanovile Slomškov sklad s sedežem v Gradcu. Na nadškofiji so ob tem pojasnili, da je to v skladu s sporazumom, sklenjenim z upniki, ki nadškofiji omogoča preživetje. S tem je bil skupaj z omenjenim skladom narejen pomemben korak k ohranitvi Slomškove dediščine. Poudarili so še, da so avstrijske škofije navedeni sklad ustanovile z namenom solidarnostne pomoči za ohranitev Slomškove dediščine, saj je mariborska nadškofija z njimi zgodovinsko povezana. Sklad si predvsem prizadeva, da zgradbe, ki so za delovanje nadškofije nadvse pomembne, ne bi prišle v tuje roke. Mariborska nadškofija si želi, da bi ordinariat in tudi druge zgradbe, ki bi jih prevzela Slomškova ustanova, enkrat v prihodnosti, če bodo finančne možnosti to dopuščale, spet postale njena last.

ŠKOFU SMEJU DRŽAVNO PRIZNANJE

Predsednik države Borut Pahor je zadnji dan marca 2016 vročil red za zasluge škofu dr. Jožefu Smeju za življenjsko delo in njegov bogat prispevek k duhovni nacionalni kulturi Slovencev. Kot so zapisali v utemeljitvi, je delo *teologa, pisatelja, pesnika, prevajalca, raziskovalca in cerkvenega zgodovinarja škofa Smeja obsežno in raznovrstno. Bil je in je še* „pastir“ v duhu evangelija ter cenjen poznavalec katoliškega nauka. Omenili so njegovo sodelovanje pri prevajanju Svetega pisma, Zakonika cerkvenega prava, bogoslužnih knjig, njegovo pisateljsko in pesniško delo, podrobno raziskovanje obče, cerkvene in slovstvene zgodovine naših ljudi med Muro in Rabo. Napisal je vrsto znanstvenih in leposlovnih del; veliko prevajal iz latinščine, grščine, francoščine ali madžarščine. Poudarili so tudi njegov prispevek k ekumenizmu, ohranjanju slovenstva v zamejstvu oziroma Slovenski okroglini na Madžarskem. Tudi kot človek je pokončen, iskren, strpen in dialoško naravnan, zato so ga vzljubili tako verniki kot tudi drugi. Škof Jožef Smej je v zahvali za priznanje spomnil, da so bili z njim odlikovani mnogi Slovenci od Rabe do Primorja, od Gospe Svete do Sotle. Sprejel ga je z mislijo na duhovnike in župnike, ki skrbijo za cerkve, kapele in župnišča ter jih s prostovoljnimi prispevki obnavljajo. In z mislijo na katehistinje in redovnice, ki ob dekalogu, desetih božjih zapovedi, vzgajajo mladi rod. Pri tem je škof Smej spomnil: „*Nobena družba, nobena država ne more obstajati brez desetih božjih zapovedi kot so: Ne ubijaj! Ne kradi!*« Ob koncu je še dejal: »*Bog daj, da bi se tudi v raju pod Triglavom držali dekaloga in bi tako obstali. Hvala Bogu in Vam, predsednik republike.*«

KAREL BOLČINA NOVI VIKAR V GORICI

Župnik in dekan v Štandrežu pri Gorici Karel Bolčina je postal škofov vikar za slovenske vernike v goriški nadškofiji. Imenovanje je pri krizmeni maši na veliki četrtek oznanil nadškof Carlo Roberto Maria Redaelli. Bolčina je nasledil dolgoletnega vikarja msgr. Oskarja Simčiča, ki bo maja dopolnil devetdeset let življenja.

V OBRAMBO SLOVENIJE

Na Trgu republike v Ljubljani se je prvo soboto v aprilu 2016 zbrala velika množica ljudi, ki je želela preprosto povedati, da je Slovenija njihova domovina in da so jo pripravljani braniti. Zbrani na zborovanju z naslovom „*V obrambo Slovenije*“, so sporočili, da želijo živeti v demokratični, varni in svobodni domovini, ki spoštuje, varuje in podpira

svoje državljane, njihove človekove pravice, vladavino prava in enakost pred zakonom ter temelji na slovenski kulturi in z ustavo varovanih slovenskih in evropskih vrednotah. Zavzeli so se za odprto in svobodno družbo, ki je sposobna enakopravnega sodelovanja z ostalimi. Zavrnilo so politiko, ki našo kulturo vrednoti s kulturo tistih, ki se s slovenstvom ne strinjajo. Poudarili so tudi, da vztrajajo pri vrednotah slovenske osamosvojitve in zavračajo njihovo kriminalizacijo. Zborovanje so organizirale pomladne stranke SDS, NSi in SLS ter Združenje za vrednote slovenske osamosvojitve in Zbor za republiko. Predsednik združenja VSO Aleš Hojs je spomnil, da se je tako kot pred četrto stoletja tudi danes potrebno braniti pred 'jugo mentaliteto' in nasprotniki slovenstva. Akademik Janko Kos je v imenu Zbora za republiko opozoril na nevarnosti, ki pretijo Sloveniji in Evropi. Ogroženi sta tudi od znotraj. Omenil je kulturni anarhizem, ki ne mara slovenstva in slovenske kulturne dediščine. To duhovno stanje nas slabi. V Evropi se je medtem razširil duhovni nihilizem. Zaradi njega Evropa ne verjame vase, dvomi o svoji civilizaciji, svojih vrednotah in svoji prihodnosti. Tako Slovenija kot Evropa morata najti pogum in se opreti na svoje temelje: grško-rimsko kulturo, krščanstvo in razsvetljenstvo. Predsednica NSi Ljudmila Novak si želi normalno Slovenijo, kjer veljajo zakoni za vse enako, kjer tisti, ki nekaj delajo, tudi nekaj imajo, kjer se pomaga tistim, ki niso sposobni poskrbeti zase. Predsednik SDS Janez Janša je opozoril na množično izseljevanjem mladih. V zadnjih letih vsako leto odide iz Slovenije več kot deset tisoč ljudi, večinoma mladih, saj doma ne vidijo prihodnosti. Janša je prepričan, da tisti, ki so na oblasti, načrtno uničujejo samostojne in kritično misleče ljudi, v zameno zanje pa bi radi v državo pripeljali prebežnike, ki bodo v prihodnosti ubogljivi volivci levice. Kot je dejal, je cilj zborovanja tudi to, da čim prej pride do trenutka, ko iz Slovenije nihče več ne bo odhajal s trebuhom za kruhom.

DAN SLOVENSKE ZASTAVE

V geometričnem središču Slovenije GEOSS v Spodnji Slivni pri Vačah je bila 10. aprila 2016 tradicionalna prireditve „Dan slovenske zastave“, ki sta jo pripravila Društvo Heraldica Slovenica in Združenje za vrednote slovenske osamosvojitve. S slovesnostjo že vrsto let obeležujejo spomin na 7. april 1848, ko je Lovro Toman prvič izobesil slovensko zastavo na Wolfovi ulici 8 v Ljubljani. V priložnostnem programu so sodelovali pesnik in igravec Tone Kuntner, predsednik združenja VSO

Aleš Hojs, častna enota in orkester Slovenske vojske. Zastave in prapore je blagoslovil ljubljanski nadškof Stanislav Zore in pri tem dejal: „Za sožitje, za rast, za to, da bi bilo živeti pod to zastavo lepo!“ Slavnostni govornik je bil predsednik SDS Janez Janša. Kot je dejal, slovenska državna zastava na eni strani simbolizira zgodovinski pogum, ki nas je ohranil kot narod. Po drugi strani pa teži časa slovenske osamosvojitve, v katerem smo dozoreli in dobili lastno državo. Toman je v času pomladi narodov izobesil nacionalno zastavo. Državno zastavo pa smo dobili pred petindvajsetimi leti, ko smo na našo nacionalno trobojnico lahko prišli naš državni grb, je dodal Janša in se spomnil pričakovani ljudi pred prvim dvigom slovenske državne zastave na Trgu republike v Ljubljani. Namen vsakoletne prireditve je krepitev domovinske zavesti, domoljubja ter ponosa in ljubezni do simbolov slovenske nacionalne identitete.

KOLIKO BEGUNCEV BO SPREJELA SLOVENIJA

Balkanska pot, po kateri so prek Hrvaške v Slovenijo in naprej v Avstrijo več mesecev prihajale velike skupine migrantov, je od začetka marca 2016 zaprta. Osnova za to je bil dogovor med Brusljem in Ankaro, ki predvideva, da bo Turčija sprejemala vse nezakonite migrante iz Grčije, Evropska zveza pa bo za vsakega vrnjenega Sirca iz Turčije neposredno preselila enega sirskega begunca. Če bo sprejeti dogovor, ki se delno že izvaja, obveljal, bo na vrsti premeščanje beguncev znotraj evropske povezave. Evropske države so se lani jeseni zavezale k premestitvi 160 tisoč beguncev iz Grčije in Italije v dveh letih. Doslej so jih premestile le 660. Slovenija naj bi sprejela skupno 863 beguncev, v prvi fazi 572. Prosilci za azil bodo prihajali v skupinah po petdeset na mesec in dobili prvo zavetje v azilnem domu. Prva skupina je predvidena že v aprilu 2016, zadnja pa septembra 2017. Slovenija se je zavzela za to, da bi sprejemala predvsem družine. Že pred prihodom prve skupine se pri nas mudi več sto beguncev, število tistih, ki so že ali še bodo zaprosili za azil, pa bi lahko hitro naraslo na 500.

CELJE V PLAMENIH REVOLUCIJE

Pri Celjski Mohorjevi je izšla knjiga, ki obravnava nasilje komunistične oblasti na območju Celja in njegove neposredne okolice v prvih povojnih letih. V delu z naslovom *Celje v plamenih revolucije*, je dr. Milko Mikola, eden najvidnejših poznavalcev povojne represije v Sloveniji, na podlagi arhivskih dokumentov predstavil revolucionarno nasilje, ki je knežjemu mestu zadalo težak in trajen udarec.

NOVA24TV

V marcu 2016 je začela z rednim oddajanjem televizija Nova24TV, ki jo je pred letom dni napovedal predsednik SDS Janez Janša. Njen program je oblikovan v stilu klasične novinarske televizije. Spremljati ga je mogoče prek vseh kabelskih operaterjev, kmalu pa tudi preko anten. Programska shema za enkrat temelji na novicah, brez filmov in razvedrilnih oddaj.

VID PEČJAK

Na Bledu je 27. februarja 2016 umrl starosta slovenskih psihologov in pisatelj **Vid Pečjak**. Slovensko psihologijo je zaznamoval s svojimi ameriškimi izkušnjami, slovensko literaturo pa z znanstveno fantastiko, ki se zrcali tudi iz njegove uspešnice *Drežek in trije Marsovkci*. Študijsko se je izpopolnjeval na Škotskem in v Združenih državah Amerike, kamor je odšel v šestdesetih letih prejšnjega stoletja. Med drugim je bil gostujoči profesor na Monash University v Melbourneu.

JANEZ ZUPET

V Ljubljani je 29. marca 2016 umrl duhovnik, prevajalec in gimnazijski profesor msgr. Janez Zupet. Po končanem študiju na teološki in filozofski fakulteti ga je nadškof Pogačnik poslal v Vipavo za prefekta malega semenišča. Tam je prevzel poučevanje francoščine in angleščine ter po potrebi še latinščine in nemščine. Imel je tudi prevajalsko karizmo. Začel je prevajati filozofska dela vernih avtorjev Pascala, Búbra, Newmana, Mèrtona, Kierkegaarda, Gilsone, ... Pomagal je pri prevajanju bibličnih priročnikov in se pridružil skupini prevajalcev Svetega pisma. Sodeloval je pri nastanku jubilejnega in standardnega prevoda Svetega pisma ter pri Jeruzalemski izdaji.

FRANCE VRBINC

V Celovcu je 1. aprila 2016 umrl slovenist France Verbinc. Do konca druge svetovne vojne je živel v Šmarju Sap in v Ljubljani, zatem je odšel na Koroško in tamkajšnjim rojakom namenil največji del življenja. Kaj jim je pomenil, lepo pove utemeljitev ob nedavnem prejemu Tischlerjeve nagrade: dobil jo je za vztrajno skrb za lepo slovenščino, uveljavljanje in spoštovanje slovenskega knjižnega jezika v javnosti ter za prizadevanja za vključevanje slovenskih laičnih kristjanov v Cerkev in družbo. Med drugim je veliko svojih moči posvetil Mohorjevi družbi v Celovcu, slovenskemu programu na radiu ORF, Katoliški akciji in verskemu listu Nedelja, ki letos praznuje 90. obletnico izhajanja.

PLANICA 2016 IN PETER PREVC

V Planici, ki se lahko pohvali z novim skakalno-tekaškim centrom, se je tudi letos končala sezona smučarjev skakalcev 2015/2016. Od 17. do 20. marca si je nastope najboljših skakalcev oziroma letalcev sveta ogledalo več kot sto deset tisoč ljubiteljev skokov, ki niso prišli zaman. Na letalnici so se zvrstile tri posamične tekme in ena ekipna. Na vseh posamičnih je zmaga pripadla slovenskim orlom; ekipno so bili Slovenci drugi. Vse štiri dni sta na stopničkah stala Peter Prevc in Robert Kranjec; prvi z dvema posamičnima zmagama in enim drugim mestom, drugi pa z zmago, enim drugim in enim tretjim mestom. Daleč pred vsemi je bil v letošnji sezoni Peter Prevc, ki je dosegel rekordnih 15 zmag, se 22-krat uvrstil na stopničke ter v eni sezoni zbral kar 2303 točke. V Planici so mu podelili veliki kristalni globus za zmago v svetovnem pokalu ter mali kristalni globus za polete. Že prej je dobil novoletno turnejo in s tem zlatega orla ter postal svetovni prvak v smučarskih poletih. Ob koncu je Peter Prevc povedal, da bo takšno sezono težko ponoviti.

Število katoličanov po svetu narašča

V Vatikanu je v začetku marca 2016 izšel Papeški letopis za leto 2016 in Cerkevni statistični letopis za leto 2014. Papeški letopis predstavlja podatke o nekaterih novostih v življenju katoliške Cerkve po svetu in sicer v obdobju od 15. februarja do 31. decembra 2015. Število katoličanov je po zadnjih podatkih doseglo skoraj milijardo in 300 milijonov. V zadnjih devetih letih, od 2005 do 2014, je število katoličanov naraslo za kar 160 milijonov. To pomeni, da je katoliških vernikov po vsem svetu skoraj milijarda in 300 milijonov. Odstotek krstov se je povečal za 14 odstotkov. Največji porast je zaznaven na afriški, najmanjši pa na evropski celini. Na slednji je v življenju Cerkve močno opaziti posledice staranja prebivalstva in nizke stopnje rodnosti. Četudi skoraj 23 odstotkov vseh katoličanov prebiva v Evropi, je njihovo število v omenjenem obdobju zraslo le za 2 odstotka.

V Afriki je, nasprotno, zraslo za kar 40 odstotkov. V Aziji je število katoličanov v istem času zraslo za 20 odstotkov. Na ameriški celini, kjer živi polovica vseh katoličanov, pa za 11 odstotkov. V Oceaniji, kjer nasprotno prebiva manj kot 0,8 odstotkov vseh katoliških vernikov, je njihova rast nižja od rasti celotnega prebivalstva.

Število duhovnikov je približno 416 tisoč. Do leta 2011 je njihovo število nenehno naraščalo, medtem ko se je v naslednjih treh letih rast ustavila. Iz statistike je mogoče razbrati še podatek, da se bolj kot število škofijskih znižuje število redovnih duhovnikov, in sicer zlasti v Ameriki, Evropi in Oceaniji. Podobno je s kandidati za duhovništvo. Njihovo število je naraščalo do leta 2011, nato pa se je ustavilo in se začelo počasi zmanjševati. Samo v Afriki je njihovo število v zadnjem obdobju zraslo za 4 odstotke.

Število redovnic leta 2014 je bilo skoraj 683 tisoč. 38 odstotkov le-teh je v Evropi, v Ameriki jih je 177 tisoč in v Aziji 170 tisoč. Glede na obdobje devetih let je njihovo število upadlo za 10 odstotkov. Število redovniških bratov pa je nekaj več kot 54 tisoč, kar je prav tako manj kot leta 2005.

+ Sestra PAVLA KAUČIČ

»Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek« (Mt 18,28).

Tako nas prav vse vabi Jezus. V torek zjutraj, 16. februarja 2016 je naša sestra Pavla Kaučič na poseben način zaslislala ta klic in se preselila k Njemu, ki ji je zagotovo podaril počitek, po katerem je tako hrepenela.

Luč sveta je zagledala 30. avgusta 1937 v Sovjaku, župnija Sveti Jurij ob Ščavnici. Od osmero otrok sta dva umrla že majhna. S. Pavla je bila med živečimi prva in s. Maksimilijana zadnja. Kot je sama zapisala, so jih starši vzgajali v Božjem strahu in ljubezni, z besedo in zgledom. Svojo družino je zapustila pri 22 letih in vstopila v Kongregacijo frančiškank Brezmadežnega spočetja. Svojo redovno pot začela v Čakovcu, kjer se je izobrazila za bolničarko ter tam več let delovala v bolnišnici. Prav tako je tam opravila noviciat in leta 1966 naredila prve zaobljube. V življenjepisu je zapisala: Bog me je obsipaval s talenti, darovi in milost-mi. Prizadevala sem si, da bi z njimi sodelovala, vendar ostajam velika dolžnica Bogu in ljudem. Takoj po noviciatu je s prvo skupino sester odšla v Avstralijo, kjer je 14 let delovala v otroškem vrtcu, pomagala pri pouku v

Častni konzul RS za New South Wales, g. Tony Tomažin, večkrat povabi patra Valerijana Jenka in gvardijana samostana, patra Ambroža Mušiča, na kosilo v restavracijo svojega Nebotičnika v Ljubljani. V petek, 8. aprila 2016, je bil gostoljubja deležen tudi pater Ciril.

slovenski šoli in bila zakristanka. Leta 1980 je hudo zbolela in nato sama zapisala: sedaj lahko samo še molim, trpim in se pogovarjam s sirotami raznih vrst. Velikokrat nisem bila sposobna ničesar. To je velika preizkušnja zame in za sestre. Ostaja le upanje. Sestre so Melbourne, njej tako ljub kraj, zapustile leta 1992. Tako se je tudi ona po 26 letih vrnila v Slovenijo. Njene postojanke tukaj v Sloveniji so se sprva hitro menjavale. Bila je na Brezjah, v Slovenski Bistrici, pri Sveti Trojici, v Veržeju. Povsod je po svojih močeh pomagala pri hišnih opravilih. Od leta 2000 je preživljala svojo jesen življenja v Slovenski Bistrici. Prva leta je rada s svojim humorjem in petjem razveseljevala skupnost, molila in še tudi kaj postorila. Njene misli in srce so pogosto poromale v Avstralijo. Zadnji čas pa so ji moči popolnoma opešale. Tudi za to, kar se dogaja okoli nje, se je vedno manjanimala. Sprejela je križ bolezni, iskala je pomoč ob drugih, vendar ji nismo mogle dajati tistega, kar je pričakovala in potrebovala. Prav vsem, ki so ji v skupnosti ali zadnje dni v domu v Lenartu pomagali, da ji je bil prehod v večnost lažji, se iskreno zahvaljujemo.

Prosimo Gospoda, da njeno življenje zažari v vstajenjski luči, kjer ni več vprašanja, zakaj to in zakaj ono... Naj ji Gospod podeli tisti mir in pokoj, ki ga je pogrešala in hkrati tako zavzeto iskala. Hvaležni smo ji za vse, kar je dopustila, da je Bog dobrega storil po njej.

s. Hermina Nemšak

Slovenian Mission Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

VELIKONOČNO VOŠČILO 2016

*Naš Jezus je od mrtvih ustu
od svoje bridke martre,
zato se nam je veseliti
ino Boga častiti.*

*Ko bi ne biv od smrti ustu,
vesoljen svet bi pogubljen biv,
zato se je za veseliti
ino Boga hvaliti.*

*Na križi on je smrt storiv,
svet' Jožef ga je doli snel,
Marija ga je objemala,
vse ran'ce mu je bošovala.
(Stara velikonočna pesem iz Rezije
iz sredine 15. stoletja)*

VESELO VELIKO NOČ VAM VOŠČIMO P. DARKO IN ROJAKI

MED NAMI JE BILO...

KJE SMO ZADNJIČ OSTALI? Ne bo potrebno dolgo brskati, v začetku svečana. Malo pogledimo v kakšen (stari) koledar in osvežimo častitljiva dobra stara imena naših mesecev: prosinec, svečan, sušec, mali traven, veliki traven, rožnik, mali srpanj, veliki srpanj, kimavec, vinotok, listopad, gruden. Kar korajžno, da bomo znali povedati mlajšim rodovom in da jih ne pozabimo. Pa, da ne izginejo, kar ponovimo si jih včasih, ker so dragoceni. Čehi, Slovaki in Poljaki

redno uporabljajo svoje, pa sosedje Hrvati: siječanj, veljača, ožujak, travanj, svibanj, lipanj, srpanj, kolovoz, rujan, listopad, studeni, prosinac.

Prvi dan svečana sta se vrnila v Slovenijo sobrat nadškof p. Stane Zore in njegov brat Franci, ki sta nas obiskala v prosincu – januarju. V Melbourne smo se zbrali že v nedeljo zvečer, 31. januarja, preživeli zadnji dan skupaj in obiskali tudi policijsko akademijo Victoria Police. Naslednjo nedeljo in ponedeljek nas je povabil v Adelaido p. David, ki je praznoval 52. rojstni dan. Vse najboljše, p. David, za drugo obletnico Abrahama!

Na svečnico smo se zbrali v lepem številu k praznični sv. maši in blagoslovu sveč ob 9.30 dopoldne in prav tako k sv. maši zvečer ob 7.00. Tudi pepelnica, letos 10. februarja, ko sta sv. maši ob istih urah, je bila bolj obiskana. Na god sv. Blaža, 3. februarja, je prišlo k blagoslovu in večerni maši samo 6 (šest) vernikov, zato sem ta blagoslov podelil še naslednji dan, v četrtek, ko je srečanje molitvene skupine in nas je pri sv. maši precej več.

NA GOD SV. BLAŽA sem odpeljal v obnovo TABERNAKELJ iz naše cerkve, ki je že dolgo klical po obnovi. Obnovo smo načrtovali že lani, vendar nas niso mogli sprejeti in smo poskrbeli sedaj, v postnem času. Delavci podjetja WJ Sanders iz Marrickville so ga obnovili v sedmih tednih in na veliki ponedeljek, 21. marca, sem ga pripeljal domov. Z našim električarjem Henryjem Stariha sva ga pritrdila, Henry je zamenjal stare luči in kable z

novimi. Luč v tabernaklju se prižge na tipalo, okrog okvirja pa je Henry napeljal nove LED luči in tabernakelj je res zasijal v novi podobi. Na veliko noč, 27. marca, sem ga (p. Darko) blagoslovil po vstajenjski procesiji in blagoslovu z Najsvetejšim. Darovalci ste prav pridni, še vedno pa bo Vaš dar dobrodošel, saj moramo sedaj zamenjati alarm v cerkvi, urediti video nadzor in še kaj drugega. Alarm je lani poškodovala strela in je neuporaben, pa tudi že zelo star. Prav tako bomo morali misliti na nove orgle, ker sedanje odpovedujejo že nekaj časa. V kuhinji pri dvorani pa moramo zamenjati hladilnike.

V FEBRUARJU so nas obiskali štirje motoristi iz Žirov: Urša, Dušan, Branko in Miro so prepotovali Avstralijo od Perth do Sydneya, vmes skočili na Ayers Rock in Uluru in zadnje štiri dni sklenili v Sydneyu. Na 1. postno nedeljo

smo se srečali pri sv. maši in potem v dvorani, popoldne obiskali Slovensko društvo in bili veseli okusnih krofov. Dolgo nismo mogli ostati, ker se jim je že mudilo na letališče. Avstralijo so obiskali od 13. januarja do 14. februarja 2016 (**foto spodaj**). Za njimi je prišel na obisk JOŽE BOŽIČ, bratranec p. Cirila, doma iz Gabrja pri Brusnicah. Tudi z njim sva preživela lep in nepozaben teden in stari znanci in spomini so prav tako oživeli, saj sem kot kaplan v Novem mestu v Kloštru večkrat šel v Brusnice in Gabrje nadomeščat župnika v njegovi bolezni. S p. Cirilom, ki je šel potem na konferenco v Brisbane, sta si ogledala Sydney, midva pa še našo okolico, živalski vrt Feathersdale, Blue Mountains in Canberro. Jože, hvala Ti in nasvidenje še kdaj!

K BLAGOSLOVU OTROK IN ŠOLSKIH TORB smo se zbrali četrto nedeljo v februarju. Letos je bilo otrok, ki so prinesli torbe, več in tudi najmlajših je bilo kar nekaj. Kar 14 šolskih torb smo položili pred naš oltar in pri sv. maši skupaj obnovili krstne obljube.

Še vedno čakamo, da se kdo prijavi za pripravo na prvo sv. obhajilo in birmo. Doslej ni še nikogar, zato bomo odložili na naslednje leto. Lani tudi nismo imeli prvega sv. obhajila, ker se ni prijavil nihče. Vse otroke, ki se pripravljate na prvo sv. obhajilo in/ali birmo v krajevnih župnijah, starše, botre, družine in sorodnike pa vabim k sv. maši prvo nedeljo v decembru (4. decembra), ko je pri nas tudi Miklavževanje, da se takrat skupaj zahvalimo Gospodu pri našem Sv. Rafaelu. Označimo si datum! **Slomškova šola** še vedno čaka na svoje učence. Nekaj let sem vodil tečaj za odrasle, lani tečaja nismo imeli, ker se je prijavila samo ena tečajnica, zato sva počakala, če se bo oglasil še kdo, pa do danes, ko to pišem, ni tistega še *enega*. Imeli smo lepa in doživeta srečanja, toda žal tudi odrasli ne vztrajajo enako. V začetku še gre, potem pa je vse kaj drugega »*bolj važno zanje*« na sporedu in na prednostnih lestvicah. Drugič pa nekateri (preveč naivno!) spet mislijo, da bodo v pičlih treh mesecih kar znali slovensko tekoče, toda pri nobenem jeziku ne gre tako! In ker je zdaj med mladimi zelo priljubljeno slovensko državljanstvo, ko lažje potujejo in urejajo zadeve v Evropski uniji (kako dolgo bo še zdržala po navalih prebežnikov in tihotapcev, ki povzročajo teroristične napade?!!!), bi morali za

slovensko državljanstvo tudi zahtevati znanje slovenskega jezika. Slovenci na žalost še premalo damo nase in na naš jezik. Če Avstralci za pridobitev vize že skoraj devet let zahtevajo angleški test IELTS, zakaj ne bi tudi mi nekaj napravili tukaj?

PREDZADNJI DAN FEBRUARJA SMO PRAZNOVALI »STOLETNIKO«: naša zvesta faranka **TEJA BAVČAR** je praznovala v februarju 80. rojstni dan, vnukinja Lauren Stariha pa tisti dan 20. rojstni dan. – Če kdo misli, da je premalo, pa dodajmo še eno praznovanje: **TONČKA STARIHA**

je praznovala 80-letnico v januarju. Srečno pot vsem trem v novo desetletje in hvala Vam in vsem družinskim članom za Vašo zvestobo, molitve in sodelovanja!

VELIKI TEDEN IN VELIKONOČNI PRAZNIKI so bili letos zelo lepi, vreme vse dni prav tako. Na cvetno soboto smo obhajali **praznik sv. Jožefa**. Vesna Lukežič Poč in hčerka Tjaša sta prišli delat butarice – *baganice*, pridružila sta se ji Vesnina sošolka in njen sin in naredili so zelo lepe *baganice*. Ni jih bilo veliko, toda bile so prav lepe, zlasti tista s trakovi slovenskih barv. Vesna je sicer obvestila še druge znance okrog, toda večkrat so spet druge stvari bolj važne kot pa *baganice*. Toda tudi druge običaje v velikem tednu in za veliko noč moramo ohranjati in zanje vzgajati, za to, kar je naše, slovensko in krščansko, potem je šele kakšen *Easter Show*, ki ga prirejajo na raznih krajih. *Baganico* s slovenskimi trakovi smo imeli pri našem oltarju, odnesel sem jo še v Wollongong za popoldansko sv. mašo in so jo res občudovali. Pasijon pri sv. maši smo brali: Jože Košorok, Jožko Marinč,

Danica Petrič, Anton Šajn in p. Darko Žnidaršič, v Wollongongu pa Barica Brodnik, Ivanka Krempel, Ivan Rudolf in p. Darko.

Krizmeno sv. mašo v naši katedrali sv. Patrika v Parramatti na veliko sredo, 23. marca, je vodil apostolski nuncij msgr. Adolfo Tito Yllana. Sveta olja smo sprejeli Miriam in Henry Stariha ter p. Darko. Novega škofa v Parramatti še vedno čakamo. V molitvah pa se spomnimo tudi našega bivšega škofa, sedanjega sydneyškega nadškofa in metropolita msgr. dr. Anthonyja Fisherja OP,

ki okreva po težki bolezni in bo potreboval še veliko časa, pa še kakšnega pomožnega škofa, saj ima sydneyjska nadškofija sedaj samo enega pomožnega škofa, dva pa sta nastopila novi službi.

Pri generalnem čiščenju smo se kar lepo odzvali, za »*ječo*« in »*Božji grob*« pa bomo veselili, če bo še kaj več pridnih rok. Marija Matešič je za Božji grob spet prinesla rože z domačega vrta, Vesna Lukežič Poč pa ikebano za oltar. Božji grob so postavljali še Sonja Fisher, Lojzka in Lojze Husarek ter Olga Konda. Bog povrni vsem!

Na **veliki četrtek** smo se zbrali k večerni sv. maši in molitveni uri. Več nas je seveda na **veliki petek** popoldne pri obredih, toda skoraj nikogar, ki bi molil pri Božjem grobu, pa je dan še dolg in se nam

Katarina Vrisk iz Melbourne, dolgoletna organistka Milka Stanič, Lojzka Husarek in Florjan Auser.

Pridne gospodinje v Merrylandsu.

ne mudi tako domov kot ob večerih. Na **veliko soboto**, ko prinesemo k blagoslovu, se prav tako ne pozabimo ustaviti pri Jezusu v Božjem grobu. **Velikonočna vigilijska sv. maša in procesija v nedeljo zjutraj** prav tako. Po sv. maši smo še dolgo ostali pred cerkvijo v prijetnem klepetu in si voščili velikonočne praznike. Opoldne smo praznovali **veliko noč v Wollongongu – Figtreeju, zvečer pa v Canberri**, kjer se po praznični sv. maši zberemo v cerkveni dvorani ob žegnu in dobrotah, ki so nekatere prave mojstrovine in smo jih imeli res veliko.

Naj se tudi zahvalim vsem sodelujočim pri bogoslužjih, pevcem, bralcem, ministrantom, krasilcem, vsem rojakom pa za molitve, darove in voščila.

Tudi p. Valerijan se je oglasil po telefonu iz Ljubljane in vošči vsem in nas pozdravlja, nadškof p. Stane Zore OFM pa je poslal posebno zahvalno pismo in voščila.

PRI PIRHOVANJU na velikonočni ponedeljek nas je bilo letos manj, kakih 75, velikonočno veselje pa nič manjše. Po okusnem kosilu je sekanje pirhov z dvajseticami vedno veliko, napeto pričakovanje, nato smo izžrebali še nekaj dobitkov na srečelovu, da je bilo več sreče še za druge. Še več sreče pa naslednjo rundo, samo ne pozabite se pridružiti, sicer spet ne boste imeli sreče!

NEDELJA, 3. aprila: 2. VELIKONOČNA NEDELJA IN NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA. V letošnjem svetem letu Božjega usmiljenja se še posebej spomnimo Gospodove velikodušnosti in na našo pripravljenost, voljo in vero, da bomo po zgledu našega Gospoda tudi mi sami šli naproti drug drugemu s pravo vero in mero, usmiljenjem in ljubeznijo. Pri Sv. Rafaelu je maševal p. John Powell, karmeličan, kaplan in prior v Wentworthvillu.

NAŠI POKOJNI

Od januarja do marca pri Sv. Rafaelu nismo imeli nobenega pogreba, tako da tokrat ne poročam o pokojnih. Upamo, da bomo kar se da živi in zdravi naprej, čeprav ne bomo vsi

enako in ne vemo ne ure ne dneva. Vseeno sem zvedel za nekaj pokojnih: v Ljubljani sta umrla gospod **Ivan Jenko**, brat našega p. Valerijana in gospa **Marijanca Krajc**, na Zlati obali **g. James Sedevčič – Sedevic**, brat našega duhovnika Edija Sedevčiča, pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah **s. Pavla Kaučič FBS**, pa še nekateri so odšli k nebeškemu Očetu, kot ste mi povedali. Prosim Vas, da mi sporočite podatke za Misli, Rafaela in za Matico umrlih v novembru, ker še vedno čakam in čakam!

Krstov se nekaj že obeta, poročni par pa še čakamo. Zadnjo poroko v naši cerkvi smo imeli lani oktobra po skoraj dveh letih (prav ste prebrali). **p. Darko**

MARJANCA KRAJC roj. ŠTRUKELJ je umrla 8. februarja 2016 s svojim hotelu v Ljubljani, kjer je bila tudi rojena 6. julija 1920.

V družini je bila Marjanca najstarejši otrok, sestra Meta je umrla leta 2015 v Ljubljani, brat Jernej je umrl pred leti v Houstonu v ZDA, brat Marko živi v Clevelandu v ZDA in je že zelo betežen. Pogrebna maša je bila v frančiškanski cerkvi Marijinega oznanjenja v Ljubljani na Tromostovju 15. februarja 2016. Somaševali so gvardijan p. Ambrož Mušič ter p. Valerijan Jenko in p. Filip Rupnik – oba nekdanja Sydneyčana. V tej cerkvi je bila Marjanca krščena in se leta 1945 tudi poročila z Nikom Krajcem, doma iz Grahovega. Marjanca je bila res prava gospa, plemenita žena in zlata mama svojima sinovoma Nicku in Marku ter stara mama vnukom, ki so jo radi obiskovali vsa leta, ko je živela v svojem hotelu v Ljubljani. Za vse je bil to slovenski dom, ki pa je to

prenehal biti na dan smrti mame, kakor mi je povedal sin Nicky. Na grahovskem pokopališču je v grobnici tudi zadnje počivališče zemeljskih ostankov Nika in Marjanca Krajc.

Sožalje sinu Nicku z ženo Wendy in njunima otrokoma Adamu in Alenki: Adam z ženo Gino in

POSLEDNJE SLOVO OD ONDINE GASPERSICH

V sredo, 16. decembra 2015, se je v cerkvi Sv. Rafaela v Merrylandu zbrala velika množica ljudi, da pospremi priljubljeno ženo in vsestransko angažirano družbeno delavko **ONDINO GASPERSICH** na njeno zadnjo pot v skupni grob k njenemu pokojnemu možu Jožetu Gaspersichu. Kruta in neizprosna usoda jo je kar čez noč odtrgala od njenega sedanjega življenjskega sopotnika Virgila, njenih sorodnikov in številnih prijateljev. Ondina se je sorazmerno kratek čas hrabro borila

s kruto boleznijo, vendar je tokrat izgubila svojo bitko in se poslovila od nas 9. decembra 2015. Pokopana je v grobu skupaj s svojim nekdanjim možem Jožetom na slovenskem pokopališču 2 v Rookwoodu. Rodila se je v zavedni slovenski družini 31.03.1934 v Sv. Križu pri Trstu in sicer očetu Rudolfu in mami Gizeli Tence, rojeni Sulčič. To je bilo v letih, ko je bilo v naših krajih veliko vsesplošnega pomanjkanja, kar je Ondini ostalo v spominu celo življenje. Izkušnje iz mladosti so jo spodbujale k izredni pridnosti, varčnosti in dobrosrčnosti, saj je ljudem v stiski vedno rada priskočila na pomoč. Po končani obvezni slovenski šoli se je Ondina izučila za krojačico. Bila je članica vaške organizacije Vesne, v kriškem orkestru pa je igrala tudi violino. Na plesu v Sv. Križu je spoznala svojega pokojnega moža Jožeta Gaspersicha, s katerim sta leta 1955 skupaj odpotovala v Avstralijo, kjer sta se kmalu tudi poročila. Poročni obred je opravil pater Pivko. Kmalu sta v Sydneyu odprla svojo slaščiarno, ki je dokaj hitro postala zelo znana in njene slaščice zelo popularne. V njej sta zelo uspešno delala do Jožetove bolezni in njegove nenadne smrti 3. junija 2001. Tudi sam sem pogosto obiskoval njihove trgovine in za svojo družino kupoval znane in cenjene Jožetove slaščice. Ob sobotah, po končanem celotedenskem delu, sta se mnogokrat ustavila na mojem domu s krožnikom Jožetovih dobrot. Skupaj smo popili skodelico kave in obujali spomine na rojstne kraje. Moji otroci imajo še sedaj

otroci Liano, Zaro in Hunterjem; Alenki z možem Andrewjem in otroci Nikolajem, Kaijem, Mihom in Matejo. Sinu Marku z ženo Anne in njunimi otroci: Andrew, Jolanda in Michael, ki se je lani novembra poročil z Lauro. Naj Niko in Marjanca počivata v miru v rodni grudi.

p. Ciril

lepe spomine na teto Ondino in strica Jožeta. Redno sta me obiskovala tudi v moji pisarni v Leichhardt, kjer smo vsako leto pregledovali uspehe njihove slaščičarne, konec vsakega finančnega leta pa pripravljali letne davčne napovedi. Z Ondino sva se poznala že od mladih let, saj sva pogosto skupaj potovala z vlakom v Trst. Ondina se je vozila na delo, jaz pa v šolo. Najino poznanstvo iz mladih let in tudi kasnejše dolgoletno prijateljevanje z Ondino in njenim možem Jožetom ter najino dobro razumevanje je po Jožetovi smrti pripomoglo k odločitvi za skupno nadaljevanje najinih življenjskih poti. Tako sva zadnjih 14 let in pol preživela skupaj v izrednem razumevanju. Družila naju je tudi ljubezen do domačih rojstnih krajev, zato sva jih pogosto obiskovala. Tako sva veliko potovala in obiskovala sorodnike in prijatelje po vsem svetu. Tako Ondina zapušča sorodnike in številne prijatelje v domovini – Sloveniji, na Hrvaškem, v New Yorku, na Floridi, v Los Angelesu, v Argentini, v svojem rojstnem kraju Sv. Križu pri Trstu, v Nabrežini in seveda tudi v svoji novi domovini, v Sydneyu.

Z njeno smrtjo smo izgubili veliko, izgubili smo ljubečo ženo, sestro, teto ter radodarno in posebej odkritosrčno prijateljico. S hvaležnostjo v srcu jo bomo ohranili v trajnem spominu.

Virgil Ferfolya

Spoštovani g. Virgil, iskreno sožalje Vam in družini pokojne Ondine. Naj počiva v Božjem miru! S hvaležnostjo se spominjam Vas in Vašega dela pri Slovenskem šolskem odboru v Sydneyu, kjer ste toliko let skupaj z mnogimi drugimi sodelavci skrbeli, da je bil slovenski jezik učni in maturitetni predmet v srednjih šolah. Prav tako je bila pokojna Ondina delavna in zavedna Slovenka.

p. Ciril

NAPOVEDNI KOLEDAR

SYDNEY – MERRYLANDS – SV. RAFAEL

Od aprila do začetka oktobra bodo večerne sv. maše med tednom ob 6.00 zvečer (razen ob četrtnih, ko je sv. maša ob 10.30 dopoldne).

NA ANZAC DAY, 25. aprila, bo sv. maša pri nas ob 8.00 zjutraj, zvečer pa sv. maše ne bo, ker vodim molitve na Klubu Triglav ob 5.00 popoldne.

ŠMARNICE V MESECU MAJU bomo imeli vsak četrtek in nedeljo pri rednih sv. mašah: ob četrtnih ob 10.30 dopoldne, ob nedeljah ob 9.30 dopoldne. **V NEDELJO, 1. maja, ko začnemo šmarnice**, bomo po sv. maši zapeli litanije Matere Božje z majniškimi odpevi. Šmarnice bodo tudi na binkoštni ponedeljek, 16. maja, ko je praznik Marije, Matere Cerkve. Takrat bo sv. maša samo ob 6.00 zvečer, ker sem dopoldne v Canberri. Druge dni pa, kadar bo posebej oznanjeno. **SKLEP ŠMARNIC BO V NEDELJO, 29. MAJA, NA PRAZNIK SV. REŠNJEGA TELESA IN KRVI**, ko bo tudi procesija z Najsvetejšim.

NA MATERINSKI DAN, V NEDELJO, 8. MAJA, OBHAJAMO PRAZNIK GOSPODOVEGA VNEBOHODA, »NEDELJO DRUŽINE« in časopisa »DRUŽINA«. Časopis Družina je začel izhajati 7. maja 1952. – Nedelja, ko praznujemo materinski dan, je letos tudi nedelja sredstev obveščanja, od 8. do 15. maja pa obhajamo **teden družine**, ker ga zaradi velikega tedna nismo obhajali v marcu. Želimo vas še bolj povabiti k spremljanju dogajanja v Cerkvi na Slovenskem in po svetu, k boljši obveščenosti, ki je temelj povezanosti v občestvu. Nekateri dobivate časopis Družina neposredno po pošti, tudi na internetu lahko prebiramo Družino in druge publikacije ali posamezne članke. Vendar v desetletju in več, kar sem med Vami, še vedno opažam, kako malo je rojakov, ki spremljajo ali berejo verski tisk iz Slovenije. Nekaj stvari objavimo sicer v naših MISLIH in v našem RAFAELU, ki bo letos junija srečal Abrahama, in tudi tukaj Vas spodbudim, da se pridružite veliki družini naročnikov. Dobra domača beseda, knjiga, revija so vedno kot vsakdanji kruh in pri nas košček doma, zato naredimo za domačo besedo kaj več.

SV. MAŠA ZA DOMOVINO NA SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY bo v nedeljo, 26. JUNIJA 2016, ob 11.30 dopoldne pri kapelici Marije Pomagaj na dvorišču. Letos praznujemo 25-letnico samostojne države Slovenije. Slovenski škofje nas vabijo k molitvi za domovino in državo, za naš slovenski narod in bodo tudi napisali posebno pastirsko pismo.

WOLLONGONG – FIGTREE – CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maša je vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, v zimskem času pa ob 4.00 popoldne.

Prvič bo sv. maša ob 4.00 popoldne že v nedeljo, 10. aprila 2016, potem 8. maja (materinski dan), 12. junija, 10. julija in 14. avgusta – **V septembru pa bo sv. maša 4. nedeljo v mesecu, 25. septembra, prav tako ob 4.00 popoldne.**

Na binkoštno nedeljo, 15. maja, ne bo sv. maše.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu. V aprilu je sv. maša v nedeljo 17. aprila (4. VELIKONOČNA) ob 6.00 zvečer.

Od maja do septembra pa bodo sv. maše ob 5.00 popoldne – prvič na binkošti, 15. maja 2016, potem v nedeljo, 19. junija, 17. julija, 21. avgusta in 18. septembra.

NEWCASTLE – HAMILTON – KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maši bosta:

V nedeljo 1. maja 2016 (6. VELIKONOČNA NEDELJA), ob 6.00 zvečer;

V nedeljo 4. decembra 2016 (2. ADVENTNA NEDELJA), ob 6.00 zvečer.

Po sv. maši ste vabljeni na srečanje in prigrizek v župnijski dom. Prosimo, označite si datuma in se obvestite med seboj.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

K velikonočnim Božjim službam smo se zbrali na Zlati obali, v Klubu Lipa v soboto 2. aprila 2016 ob 4.00 popoldne, na Planinki pri Brisbanu pa v nedeljo 3. aprila 2016.

Naslednji Božji službi bosta **prvo soboto in nedeljo v juliju, 2. julija na Zlati obali in 3. julija na Planinki. Na Planinki bo tudi žegnanje** ob prazniku slovanskih apostolov Cirila in Metoda. Če bo kakšna sprememba, se bomo obvestili med seboj in določili druge datume.

Že sedaj pa si označimo **soboto, 10. septembra, za naše romanje v Marian Valley, kjer bo sv. maša ob 11.00 dopoldne, in nedeljo, 11. septembra, ko bo sv. maša na Klubu Lipa ob 10.00 dopoldne – žegnanje na Zlati obali.**

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney (SDS)

Štefan Šernek, predsednik SDS

Za nami je spet eno leto in upamo, da se bo **gradnja nove restavracije** v naslednjih šestih mesecih zaključila. Vsako delo pač vzame čas in moramo biti potrpežljivi. Prihodnji teden (ko boste to brali bo, upam, že narejeno) naj bi bila dokončana streha, vstavljena pa so tudi vsa stekla. Upamo, da bo šlo brez večjih težav.

V prejšnjih Mislih so že bile objavljene fotografije tekmovanja balinarjev za Prešernov pokal. Naj naštejemo še zmagovalce in nagrade:

1. nagrada (Whisky – Red Label): Slavko Prinčič, Tone Markočič in Marija Komel iz kluba Planica v Wollongongu.

2. nagrada (Pelinkovec): Veselko Vlah in Vida Grlj.

3. nagrada (Black Douglas): Peter Licul, Vinko Samsa in Karlo Samsa.

4. nagrada: Tone Uršič, Miro Kovačević in Hedvika Samsa.

Vse nagrade je darovalo Slovensko društvo Sydney. Vsem zmagovalcem in igralcem iskreno čestitamo.

Proslavo v počastitev slovenskega kulturnega praznika, Prešernovega dne, smo imeli v nedeljo 7. februarja. Zbrali smo se ob 2. uri popoldne, ob 2.30 pa je bil kratek kulturni program. Kulturni praznik smo počastili tudi s plesom – za zabavo nam je igral ansambel *Alpski odmevi*. Naši najmlajši so položili venec k spomeniku Franceta Prešerna, sledili sta slovenska in avstralska himna ter deklamacije Danice Petrič, Milke Debevc in Zore Johnson. Častni gostje tega dneva so bili: p. Darko iz Slovenskega misijona v Merrylandsu, g. Tony Tomažin, častni konzul Republike Slovenije za Novi južni Wales s soprogo in g. Alfred Brežnik, bivši častni konzul s svojo ženo Jeni. Imeli smo lep in prijeten popoldan.

Naslednjo nedeljo, 14. februarja, smo imeli maškarado. Bilo je zelo lepo in zanimivo. Najbolj domiselne in najlepše maske po oceni posebnih sodnikov je

Proslava v počastitev Prešernovega dne

Jožici in Jožeti

Pustne maškare

Nastopajoči na Prešernovi proslavi

Obisk na društvu

Ansambel Žagarji s predsednikom Štefanom in podpredsednikom Vladom

društvo nagradilo s 50, 30 in 20 dolarji. Sledila sta ples in zabava do 6. ure zvečer. Obiskovalci, ki se jih je to popoldan zbralo kar precej, so bili zelo zadovoljni in veseli.

6. marca je bil v Slovenskem društvu Sydney koncert ansambla Žagarji iz Melbourn in ples. Ansamblu se zahvaljujemo za tako čudovit popoldan in članom izrekamo iskrene čestitke; so boljši, kot marsikateri ansambel v Sloveniji. Na žalost pa se nas ni zbralo veliko, le kakih sto, zato se moram ansamblu kar opravičiti, saj so zelo dober ansambel. Tudi častni konzul Tony Tomažin in njegova družba so bili zelo zadovoljni. Žagarji so nam igrali in nas zabavali do 7. ure zvečer, nakar smo jih malo pogostili in se potem vsi odpravili domov. Odbor društva se jim iskreno zahvaljuje z željo, da nam še kdaj pripravijo tako lep popoldan.

V nedeljo, 13. marca, smo imeli »jožefovanje«. Imeli smo kar precej Jožic in Jožefov – vsak od njih je dobil v dar steklenico rdečega, česar so bili slavljeneci zelo veseli. Za zabavo in ples je do 6. ure zvečer v zadovoljstvo vseh igral ansambel *Alpski odmevi*. Tudi hrane je bilo v izobilju, saj so gospodinje postregle s kurjim paprikašem, svinjskim hrbtom, krompirjem, solato in žemljico. Vsem, ki so ta dan praznovali svoj god, iskreno čestitamo! Naslednji ples je bil v nedeljo, 3. aprila popoldan. Zabavali smo se in plesali ob zvokih ansambla The Masters.

Ta dan je praznoval svoj 80. rojstni dan naš nosilec dovoljenja za točenje alkoholnih pijač, Vilijem Pušenjak. Odbor Slovenskega društva mu želi lepo potovanje in lep dopust. Praznovala sta

Ana Šernek, Marija Mesorič, Len Pušenjak

tudi Marija in Štefan Mesorič, in sicer 49-letnico poroke. Odbor Slovenskega društva jima želim vse najboljše in še mnoga leta srečnega skupnega življenja. 59. obletnico poroke pa sva praznovala tudi moja žena Ana in jaz. Čestital nama je odbor društva in mnogi prijatelji. Bog lonaj! Mira Smrdel je ta dan praznovala svoj 65. rojstni dan – prišla je do »penzije«. Iskreno ji čestita odbor društva, saj je bila 4 leta tudi predsednica društva, ter mnogi prijatelji. Mira, Bog Te živi!

Naši najmlajši, ki so nastopali in ansambel Alpski odmevi

Ansambel Žagarji s predsednikom Štefanom in njegovo ženo Ano

PRIREDITVE SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

17. aprila bo ples ob zvokih ansambla *Tyrolean Echoes*;

8. maja bomo ob njihovem dnevu počastili naše mame in stare mame. Igral nam bo ansambel *Alpski odmevi*. Kuhinja bo odprta od 12. ure opoldne do 2. ure popoldne;

22. maja se bomo spet zbrali za zabavo s plesom, igral bo ansambel The Masters. Kuhinja bo odprta od opoldneva do 2. ure popoldne.

Štefan Šernek, predsednik Slovenskega društva Sydney

NASTOP ANSAMBLA ŽAGARJI V SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY

Ansambel Žagarji smo v nedeljo, 6. marca 2016, gostovali v Slovenskem društvu Sydney. Pot do Sydneya je bila dolga, vendar smo bili člani ansambla tako dobro razpoloženi, da je hitro minila. Ko smo prispeli do kluba, sta nas zelo toplo sprejela predsednik društva Štefan Šernek in njegova žena Ana. Po dolgi in naporni poti so nas po tonski vaji čakale sveže kuhane domače kranjske klobase, po katerih se nam še danes cedijo sline. Naslednji dan smo imeli težko pričakovani ples. Kljub manjši udeležbi je bilo vzdušje publike enkratno. Nam glasbenikom največ pomeni polno plesišče, petje in veselje publike in tega v Sydneyu res ni primanjkovalo. Nagrajeni smo bili tudi z iskrenimi aplavzi, kar nam je velika vzpodbuda za delo tudi v bodoče. Iskrena zahvala gre kuharicam za odlično pripravljeno hrano, kot da bi bili v Sloveniji. Hvala tudi vsem pridnim natakarnjem, ki so poskrbeli, da nismo bili žejni. Zahvaljujemo se tudi Rozini in Rose Percan ter Micku Crosetta za njuno gostoljubje. Člani ansambla Žagarji se še enkrat iskreno zahvaljujemo predsedniku Štefanu Šerneku in njegovi ženi Ani, odboru Slovenskega društva Sydney ter celotni publiki za tako topel in iskren sprejem. Takšnega sprejema nismo bili deležni še nikjer! Seveda pa zahvala tudi patru Cirilu, da moremo vedno vaditi v dvorani pod cerkvijo v Kew.

Ansambel Žagarji: Tina in Andrej Hodnik, Frank Petelin in Lenti Lenko

Družina Bavčar iz Sydneya je 6. februarja 2016 praznovala 80. rojstni dan mame Teje Bavčar. Slavnostno kosilo so imeli v nedeljo, 28. februarja, ko je vnukinja Lauren Stariha praznovala svoj 20. rojstni dan; tako so praznovali 100 let življenja. Praznovanju se je pridružila Ivanka Žele, ki je tisti dan tudi praznovala svoj rojstni dan, tako je bila tudi ona deležna posebne torte. Čestitke Ivanki, Teji in Lauren! Bog Vas živi!

IZ KLUBA TRIGLAV MOUNTIES GROUP

Besedilo in foto: Martha Magajna
Florjan Auser

»ZGODOVINSKO« SREČANJE PLESALCEV, PEVCEV IN GLASBENIKOV OB PREDSTAVITVI KNJIGE »ANTOLOGIJA SLOVENSKO-AVSTRALSKIH GLASBENIKOV«

Na cvetno nedeljo, 20. marca 2016, se je veliko število avstralskih Slovencev zbralo na zgodovinskem srečanju v Klubu Triglav Mounties. Knjiga avtorice **Katarine Vrisk, *Anthology of Slovenian Australian Musicians*** je pritegnila in povezala člane številnih instrumentalnih skupin, pevskih zborov in posameznikov, katerih zgodbe je raziskala in predstavila v besedi in sliki ta kulturna delavka iz Melbournea.

Na začetku prireditve je predsednik kluba Peter Krobe predstavil in povabil na oder avtorico Katarino Vrisk, ki je zbrani publiki predstavila knjigo, v katero je vložila več kot pet let svojega dela, veliko truda in energije, pogovorov, potovanj in raziskav. Gradivo, besedila, fotografije in drugo dokumentacijo je dokončno uredil in oblikoval rojak iz Sydneyja, Florjan Auser, in skupno sta ustvarila zgodovinski dokument, knjigo, na katero smo lahko avstralski Slovenci ponosni.

Katarina je podarila po en izvod knjige

Peter Krobe, Katarina Vrisk ter Jeni in Fredi Brežnik AM

zastopnikom organizacij, ki so ji bile v pomoč in podporo pri tem velikem delu: Kevinu Ingramu, predsedniku skupine klubov Mounties, ki je podprla njeno veliko delo z velikodušno finančno podporo; Marthi Magajna, predsednici arhivske organizacije HASA NSW za njihovo pomoč z arhivskim gradivom in patru Darku za Slovenski Misijon v Merrylandsu v zahvalo za pomoč in podporo.

Bivši častni generalni konzul Republike Slovenije, Alfred Brežnik, je predstavil njihov družinski zaklad: originalno diatonično harmoniko iz delavnice pokojnega Toneta Kuclerja, iz družine prvih izdelovalcev harmonik na slovenskih tleh in očeta Alfredove soproge Jeni. Harmoniko je predstavil Alfredov sin Mark Brežnik, ki nam je nanjo zaigral lepo slovensko melodijo. Harmonika je vzbudila veliko zanimanje prisotnih glasbenikov, članov različnih instrumentalnih skupin in za Markom jo je vzel v roke tudi naš mojster harmonike Rudi Črnčec, ki nas je s svojo harmoniko razveseljeval kot član več različnih glasbenih skupin že več desetletij, vse odkar je bil dovolj velik, da je lahko držal težki instrument. Harmoniko so z navdušenjem preizkusili tudi drugi člani glasbenih ansamblov, ki so bili prisotni na prireditvi.

Eden mlajših odbornikov Kluba Triglav, Branko Fabjančič, ima največ zaslug, da se je k srečanju poleg članov instrumentalnih in vokalnih skupin, ki so bile opisane v knjigi, zbralo tudi večje število članov triglavskih folklornih skupin. V veliko pomoč pri organizaciji srečanja sta mu bila Mary Ostrič in Marko Krobe in porabili so veliko časa na telefonu in na Facebooku. Člani folklornih skupin

Steve Šernek, Mark Brežnik,
Stanko Štamfel, Katarina Vrisk in Florjan Auser

prihajajo iz več generacij. Tako so prvo skupino plesalcev sestavljali odrasli člani, ki so bili večinoma ustanovni člani Kluba Triglav. Poleg nastopanja v folklorni skupini so skrbeli tudi za kulturno, izobraževalno, športno in družabno delovanje kluba. Druga in naslednje skupine so bile generacije njihovih otrok in vnukov. Nekateri so pričeli plesati v otroških skupinah, drugi pa že skoraj odrasli. Letošnje srečanje je bilo prvo, in prišlo jih je nekaj več kot polovica, kolikor smo jih pač uspeli kontaktirati. Večina mladih plesalcev je pripeljala s seboj svoje mlade družine in nekateri med njimi so še vedno v stikih z drugimi plesalci, mnogi pa se že dolgo niso srečali in so prav z veseljem obujali spomine na tiste čase. Srečanja se je udeležila tudi nekdanja učiteljica mlajše plesne skupine, Erna Nikolič, s soprogom in pa nekdanja voditeljica

skupine mladih plesalcev, Mari Ostrič, ki je imela v skupini kar dva sinova. Dva od njihovih takratnih učencev sta podarila vsaki od voditeljic lep šopek cvetja in tudi solza ganjenosti ni manjkalo. Veliko prijateljstev se je obnovilo in utrdilo. Dogovorili smo se, da bomo naslednje leto ponovno organizirali srečanje ter poskušali doseči in povabiti tudi tiste, ki letos niso prišli. Za ples sta igrala Steve Šernek in bobnar Paul, z občasno pomočjo različnih članov drugih ansamblov, ki so se zbrali na srečanju. Mladi in stari folkloristi so pokazali, da še znajo zaplesati, najbolj pa smo občudovali Danila in Sofijo Šajn, ki sta

Tania Smrdel, Katarina Vrisk in Rudi Črnčec

Druga skupina folklore, mladi z učiteljico Erno.

Pevci, plesalci in muzikantje pred spomenikom Ivana Cankarja

se pri starosti 88 let še vedno lepo zavrtela ob zvokih slovenske polke. Za radio SBS je prireditev posnela Tania Smrdel in posamezne posnetke lahko slišite na spletni strani radia SBS ali na Stičišču avstralskih Slovencev:

www.glasslovenije.com.au/triglavMountiesNews.html

Mark Stariha, Tončka Stariha, Steve Šernek, Irena Stariha in Mirjam Stariha

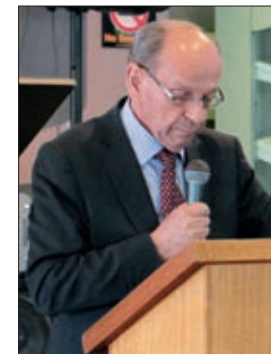

Rudi Črnčec, Martha Magajna, Katarina Vrisk in Vlado Kunstelj, vodja ansambla The Masters

Plesalka Sonia Blaskovic, voditeljica skupine Mari Ostrič, plesalec Marko Krobe in učiteljica Erna Nikolič

Nagovor g. Alfreda Brežnika AM

Distinguished guests - my dear friends!

Firstly allow me to congratulate the management of the Triglav – Mounties Club for organizing today's event. Actually, to be correct, there are two events with a very important historic connotation. The Reunion of the Folklore dancers – that is, members of the many dancing groups that existed and were

performing throughout many decades in our community. And, the Sydney launching of the book: 'Anthology of Slovenian Australian Musicians' by Katarina Vrisk. Both are an expression of Slovenian culture in this country and are important for the preservation of the heritage of our community. The Anthology, a mammoth project indeed, is the result of 6 ½ years and thousands of hours of research and effort by the author, along with a team of helpers and contributors. The final product has 7 chapters, 5 'Special Features' and a comprehensive introductory section. It is an historical document to highlight the achievements and give recognition to the hundreds of people within the pages – to quote the author.

And for this, the author, deserves the highest recognition - CONGRATULATIONS and THANK YOU KATARINA! Great job!

Some of you may wonder what have I got to do with this project. To my and my family's surprise, a special feature section of the book describes the history of Kucler accordions. The Kucler family came from a tiny village called Drenov grič near Vrhnika in Slovenia, where in mid-1860, Ivan Kucler first started manufacturing accordions. According to an article in the daily newspaper 'Jutro' dated 7. July 1927, Ivan Kucler was in fact the first accordion maker in Yugoslavia, of which Slovenia was then part. Ivan passed his accordion making craft to his son Franc, who in turn passed his skills to the next generation of Kucler brothers, Polde and Tone. The second generation, under Franc Kucler, developed the business to such a degree that it employed up to 10 workers. The quality and particular sound of Kucler accordions made them popular and in high demand. Besides selling in Slovenia, orders were received from Austria, Germany, France and even the USA. Generations of the Kucler family were also well known musicians and accordion players performing all over the region. The Kucler legacy as accordion manufacturers

continues today. The Železnik brothers from Vrhnika, who learnt their craft at the Kucler workshop, can trace their influence to today's manufacturers, including Ruter and others. There is however a tragic part to the Kucler story. During WW II, the occupying forces punished the Kucler family harshly for their patriotic resistance. On 26 August, 1942, accused of supporting the resistance, occupying forces burnt the Kucler home and accordion factory. They shot Franc and took Antonija, his wife, as hostage to Ljubljana, where she was also executed. Even more tragically, all five Kucler sons Anton, Polde, Franc, Stanko and Sandi died fighting the occupying forces. This brought to an end the tradition of Kucler accordion manufacturing and performances. You may still be asking why am I telling you this story? Well, firstly because I have been asked by Katarina and secondly because my dear wife Jeni is the daughter of Anton (Tone) Kucler, one of the five sons killed in action during the war. She is also the granddaughter of Franc Kucler, under whom the business grew and expanded most. In its time, the Kucler factory produced traditional button or diatonic accordions, as well as chromatic and piano accordions. Our family is in possession of four original Kucler accordions that survived the

war years, one of which, a diatonic, is proudly on display. To appreciate its quality and sound, our son and Tone's grandson Mark will play it for you. May I use this opportunity and thank the author Katarina Vrisk for the inclusion of the Kucler story in the book as well as Florijan Auser for his outstanding research on the Kucler family history. Thank you for listening.

Alfred Brežnik AM

Jeni Brežnik s sinom Markom in predsednikom Kluba Triglav Mounties Group Petrom Kropce.

TRIGLAVSKI BALINARJI

Kar zadeva podnebje in vreme, je Avstralija res čudna dežela: v zadnjih mesecih, ko smo že vsi pričakovali prijetno jesensko vreme, so nas vsak dan presenetile visoke temperature, ki so jih lahko prenašali samo najbolj navdušeni balinarji. Na oglasno desko ob balinišču smo obesili velik termometer in se dogovorili, da bomo balinanje, ko bo temperature dosegla 38 stopinj Celzija ustavili, in se zatekli v prijetno ohlajeno dvorano kluba. Ampak balinarji smo žilavi ljudje in čeprav je bilo

nekaj vzdihovanja, nismo tekmovalja niti enkrat odpovedali. Proti koncu marca pa se je končno vreme spremenilo in težav z vročino nimamo več. Število tekmovalcev pa se je vseeno zmanjšalo, saj so mnogi balinarji odšli na obisk v domovino ali pa na križarjenje z luksuznimi ladjami na tihomorske otoke, česar si v mladih letih nismo mogli privoščiti. Bog nam daj zdravja, da bomo še dolgo lahko preživljali prijetne popoldneve v prijetni družbi ob tem zanimivem športu!

Balinarji ob sredah na triglavskih baliniščih

Official Launch of 'Anthology of Slovenian Australian Musicians' in Melbourne

On Sunday, 21st February 2016 over 200 people gathered in the church hall at the Slovenian Catholic Mission, Sts Cyril and Methodius in Melbourne, to celebrate the wonderful achievements of musicians of Slovenian heritage which have been so carefully documented by Katarina Vrisk in the book 'Anthology of Slovenian Australian Musicians'.

After the official opening with the Australian National Anthem sung by Christine Ferra (née Cestnik) and the Slovenian National Anthem sung in duet by Anna Tegelj (née Mandelj) and Helen Trinnick (née Čampelj), Katarina spoke about each singer's contribution to the cultural life of Slovenians here in Australia. This was followed by a rousing performance from Men's Choir 'Planika' of three Slovenian songs, including 'Slovenec Sem'. Katarina thanked all the helpers who assisted in editing, proof reading, constructing the bibliography and creating the design of the book, including Sydney Slovenian, Florijan Auser. She also called her father, musician Tony Vrisk, and her son Thomas up to the stage to present a copy for the family archive.

A brief film was shown which told something about the book and photos of people from within the pages.

Katarina then spoke about Franc Petelin who had played accordion with her father (guitar) in the Asten Refugee Camp in Austria and had travelled out on the same ship together in 1959. From there she introduced Frank Petelin, a well-known musician of recent times and a musician in bands such as 'Domači Fantje' and 'Karantanija'. He is now in 'Ansambel Žagarij' but has transitioned from button accordion to guitar and also sings. Frank brought his elder son, Anthony, on to the stage to perform the unofficial 'national anthem' of Slovenia, 'V dolini tihi'. It was a chance to hear the 'handing over' of talent of three generations of musicians.

The Slovenian Ambassador to Canberra, Mrs Helena Drnovšek-Zorko, was invited to the stage

to speak about the project. She highlighted the importance of work such as this so it be documented and acknowledged the hard work which had been done by Katarina, assisted by a team of people, to achieve this large book of over 660 pages. There was much emotion in the room when Mrs Helena Drnovšek-Zorko, with tears in her eyes, talked about the young generation and particularly Katarina's son Thomas and Frank Petelin's son Anthony. This would be a lasting legacy for them and future generations. Audience members, who comprised some of the musicians in the book, were able to purchase the book and 2 CD set afterwards. The author autographed books and a good time was had by all. It was a great community event.

Anthology Launch in Sydney

On Sunday 20 March, 2016 the bright, sunny weather set the scene for a great atmosphere at Triglav Mounties Club in St Johns Park, Sydney. Two events were staged that day – a reunion of the Triglav folk dance group members and the Sydney launch of the book *Anthology of Slovenian Australian Musicians*. Both events had very important historical associations. They are both expressions of Slovenian culture in this country and are important for the preservation of the heritage of our community. Presentations were made to the folk dance group representatives and acknowledgement given for the hard work of the teachers and national costume makers. Following this, the President of Triglav Club, Peter Krobe, introduced the author of *Anthology of Slovenian Australian Musicians*, Katarina Vrisk. Katarina explained the main reason she wrote this book was to document her father's story. Anton Vrisk was initially a self-taught musician and played in a band in a migrant camp in Asten, Austria in the mid-to-late 1950s. When he came to Australia, he had some lessons with a Polish music teacher who asked him to play with his jazz band. Not having a car made it difficult and he soon had to give it away. He was coaxed into joining a band 'Slovenski Fantje' or 'Slovenian Boys' by accordionist Ivan Hace in 1971. The band played once – the first New Year's Eve dance for the new Slovenian club, 'Planica' in Melbourne. People danced so much that night, in one section of the dance floor, the floorboards broke! That night was the start of another 30 years of involvement in music for Anton (Tony).

Mark Brežnik, Henry Stariha, Rudi Črnčec in Mark Stariha

Katarina went on further to say that a project as big as this and produced to this quality involves a great deal of financial resources. Without the generous support of sponsors, she could not have produced this book and the accompanying CDs. Amongst the supporters of Anthology were major sponsors, the Triglav Mounties Group. Mr Kevin Ingram, President of Triglav Mounties Group was presented with a copy of the book and accompanying CDs, as was Father Darko Žnideršič, leader of the Slovenian Mission St Raphael, Merrylands and Martha Magajna, President of HASA NSW. A special presentation was made to Florjan Auser from Slovenian Media House. Florjan took on the project after graphic designer Sarah Woods, could no longer work on the project after January 2015. After sleepless nights and tears worrying how the book was going to be finished, Katarina found Florjan, which turned out to be a blessing in disguise. Florjan brought more stories to light from his knowledge of the New South Wales and Queensland communities. He worked above and beyond the call of duty to help Katarina complete

the final edits to bring the Anthology to its conclusion, and used his own photographic library freely. Florjan shares the same passion of documenting this history of Slovenian Australians which helped to make the book even more comprehensive and have design 'polish'. HASA NSW has a wealth of knowledge carefully documented and organized by a dedicated team of volunteers. They produced a book called *Fruits of our Slovenian Heritage* or *Sadovi Slovenske Dediščine* which was a great starting point for knowing what choirs and bands existed in New South Wales. The book was used extensively and thanks were given to Olga Lah, the book's editor, for giving permission to use extracts from it. Martha Magajna, HASA NSW President, assisted with much information and photographs, especially with the Triglav Choir story which was very comprehensive. The biggest surprise of the day was when former Honorary Consul of New South Wales, Mr Alfred Brežnik, explained the connection with his family of the first accordion makers in Slovenia, the Kucler family. As Mr. Brežnik explained, the *Jutro* daily newspaper stated that Ivan Kucler, from the tiny village of Drenov grič near Vrhnika, Slovenia, began manufacturing accordions in the mid-1860s. Ivan passed his accordion making craft to his son Franc, who in turn passed his skills to the next generation of Kucler brothers, Polde and Tone. The second generation, under Franc Kucler, developed the business to such a degree that it employed up to 10 workers. The quality and particular sound of Kucler accordions made them popular and in high demand. Besides selling in Slovenia, orders were

received from Austria, Germany, France and even in the United States of America. Generations of the Kucler family were also well-known musicians and accordion players performing all over the region. After revealing all these details, Mr. Brežnik then made the connection with his family. His dear wife Jeni is the daughter of Anton (Tone) Kucler, one of the five sons killed in action during the Second World War. Her grandfather, Franc Kucler, grew and expanded the business with the Kucler workshop producing traditional button or diatonic accordions, as well as chromatic and piano accordions. The Brežnik family in Australia are in possession of four original Kucler accordions which survived the war years. One of these accordions was on display at the Triglav Club. As a special 'treat', Jeni and Alfred's son (Tone's grandson), Mark, played a Slovenian folk tune so all attending the special presentation could appreciate its quality and sound. It was later played by master accordionist, Rudi Črnčec who commented the instrument played well considering it is 90 years old. The Triglav Mounties Club deserve praise and thanks for organising this event and bringing together so many friends from times past to celebrate their achievements with dancing and music.

Anthology of Slovenian Australian Musicians
Book \$95, Set of 2 CD-s \$30
Postage (anywhere in Australia) \$20
katarinavrisk@gmail.com
PO Box 2031
Oakleigh VIC 3166
Australia

VAŠI DAROVI

BERNARDOV SKLAD: \$200: Štefan Žalik: **\$100:** G. Triler. **\$80:** R & M Mrak. **\$50:** L. Boelckey, Martin Pajmon, E & L Kovačič. **\$40:** N & B Burlovič, Mario Marsič, Lidija Čušin, Elvira Mahnič, Milka Medica, Mario Svetina, J. Chuk, Ana Lapuh, Drago Jakovac, Slava Žele, Marjan Perič, Slava Fatovič, M & P Čeligoj, S & M Prosenik, Z & M Skrbiš, Ana Maria Cek, J & A Težak, D. Vuksinič, Ivanka Žabkar, družina Kutin, Milena Cek, Franc Schwerdt, Emil Zajc. **\$30:** Sonja Rezelj, Ema Mailow, Karl Knap, John Franco. **\$20:** Eva Wajon, Danilo Kresevič, Jože Podboj, A & A Markič, Stojan Žele, Marija Kosi, Betty Čeligoj, Frank Rozman, Milena Baetz, Tone Dolinar, Slavka Jernejčič, Justina Miklaveč, Marjana Smit, I. Škrajnar, Juka Rossetto, Dragica Kalc, Gracia Nemec, Milan Kavič, Alojz Šuštar, J & M Prinčič, Ivanka Krempf, Fanica Namar, Leopold Iglič, Anton Urbas. **\$15:** Janko Klemenčič, Andrej Vučko, Irma Željko. **\$10:** Ivanka Jausevec, Franc Anzeljc, Peter Bole, I & A Trebše, Frenk Plut, Lojzka Fistrič, S & M Blažević, Albina Barbiš, Matevž Jereb, J & M Hebar, Anica Gorup, Albina Kalc, Ivan Smole, J & E Simčič, J & R Brown, R & K Hvalica, Jože Plevnik, Anton Ferfila, Julie Veber. **\$5:** Silva Sedmak, Danica Marinč, Marija Urbas. **ZA p. STANKA ROZMANA: \$300:** Frank Rozman. **ZA MISIJONE: \$100:** N.N. **\$40:** V & M Gorjan. **ZA LAČNE: \$100:** Ana Lapuh. **\$40:** Alexander Braletich. **\$10:** Marija Jaksetič, N/N. **BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!**

Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007
Poštni naslov:
PO Box 156, WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbourne: 03 9853 7787
E-mail: slomission.adelaide@gmail.com

Božični čas smo v Adelaidi zaključili z obiskom ljubljanskega nadškofa p. Staneta. Tisto nedeljo smo še zadnjikrat prepevali božične pesmi, vključno z uglasbljeno božično pesmijo p. Staneta, ki sta jo zapela naša organistka Katarina Pistor in avtor uglasbitve, častni konzul Adrian Vatovec. 10. februarja smo namreč s pepelnico že pričeli letošnji postni čas priprave na veliki teden Kristusovega trpljenja in smrti ter na praznovanje velikonočnega praznika. Za pepelnico smo se zbrali k maši in k obredu pepeljenja tudi v naši cerkvi, skupaj smo bili tudi na tretjo in četrto postno nedeljo, potem pa spet na cvetno nedeljo in vse do bele nedelje.

Na soboto pred cvetno nedeljo, ko smo se zbrali k maši v naši cerkvi ob prazniku sv. Jožefa, nas je Ivanka Kresevič povabila k izdelovanju butaric. Kakšnega velikega uspeha pri izdelovanju in učenju žal ni bilo, je pa bila sama toliko bolj pridna in naredila nekaj butaric, ki sem jih v tednu pred veliko nočjo odnesel

nekaterim našim bolnim rojakom. V velikem tednu sem jih obiskal skupno štirinajst. Zahvaljujejo se za butarice ali palmove in oljčne vejice, ki sem jim jih prinesel, še bolj pa, da se jih spomnimo in pri naših skupnih srečanjih tudi molimo zanje.

V ponedeljek smo imeli duhovniki adelaidske nadškofije dan molitve, zvečer pa smo se zbrali v stolnici pri krizmeni maši, ko je nadškof Philip Wilson blagoslovil krstno in bolniško olje ter posvetil krizmo. Za našo skupnost sta sveta olja iz njegovih rok sprejela Ivanka in Danilo Kresevič.

Na veliki četrtek zvečer smo obhajali mašo v spomin Jezusove zadnje večerje, na veliki petek popoldne smo se zbrali k spominskim obredom Jezusovega trpljenja in smrti, na veliko soboto popoldne pa najprej k blagoslovu velikonočnih jedil, zvečer pa k velikonočni vigiliji. Vstajensko procesijo smo imeli v nedeljo pred mašo, po maši pa so

otroci okrog cerkve iskali čokoladne pirhe. Hvala Rosemary Poklar, ki je poskrbela za pirhe in ki je, kljub očetovi smrti, tudi te dni zvesto pomagala pri naših bogoslužjih.

HVALA VSEM, ki ste v teh dneh prihajali k bogoslužju v našo cerkev, še posebej Angeli Dodič in Ivanki Kresevič, ki sta ob pomoči Danila Kreseviča, Alde Batista in Nade Čargo poskrbeli, da je bila cerkev očiščena, lepo okrašena in pripravljena za bogoslužje; Ana Brand pa poskrbi, da je naša cerkev tudi od zunaj »okrašena«, kot da je vedno cvetna ali velikonočna nedelja. Hvala tudi bralcem Ivanu, Rosemary in Silvani, pevcem, ministrantu Joelu in ministrantki Isabeli, Luki in vsem drugim, ki ste sodelovali pri bogoslužju. Bog povrni!

HVALA tudi za vsa voščila, ki ste nam jih v teh dneh izrekli in za darove, ki ste nam jih namenili. Vaši darovi na veliki petek so namenjeni sveti deželi – z njimi podpremo delovanje Cerkve v krajih, kjer je živel naš odrešenik Jezus Kristus. Našim bratom tam je vedno težje ohranjati svojo prisotnost in delovati. Vsaj na tak način jim pokažemo, da jih podpiramo. Ob koncu postnega časa pa se je zaključila tudi dobrodelna akcija Avstralske Karitas, Project Compassion. Vrnilo se je 32 šparovčkov, nabrali smo 855,35 dolarjev. »Bog povrni« v imenu tistih, ki bodo vaše dobrote deležni.

Kljub resnosti postnega časa, pa smo vseeno tudi v tem času včasih popraznovali: nekatera praznovanja so bila bolj v domačem, družinskem krogu, nekajkrat pa smo praznovali skupaj v naši cerkvi ali v dvoranci. Tako smo 28. februarja praznovali 60-letnico poroke Štefana in Zinke Kolman. Po družinskem praznovanju v soboto zvečer so vsi otroci prišli k maši v nedeljo, ko sta bisernoporočenca prejela poseben blagoslov ter bila deležna molitve in čestitk naše skupnosti. Še posebej sta bila vesela, da jih je za to praznovanje obiskala tudi hčerka Judita iz Šempasa pri Novi Gorici v Sloveniji. Kljub temu, da si je »biserni ženin« malo pred tem poškodoval roko in ramo, je bilo praznovanje veselo in prisrčno. Sedaj že tudi »biserna nevesta« uspešno okreva po operaciji kolena in srca – mi jima pa želimo še veliko veselih in zadovoljnih let skupnega življenja.

Otroci družine Baxter

Veleposlanica ga. Helena Drnovšek Zorko

Družina biseroporočencev Štefana in Zinke Kolman, med njimi hčerki Judita in Margaret ter sinovi Vladimir, Bill in Štefan.

Naslednjo nedeljo, 6. marca, pa je bil za nas spet praznik – saj je praznik vedno, ko nas kdo obiše. Tokrat nas je obiskala veleposlanica Republike Slovenije v Avstraliji, ga. Helena Drnovšek Zorko, ki je bila v Adelaidi na prijateljskem in uradnem obisku. V nedeljo nas je v družbi častnega konzula Adrijana Vatovca in njegove žene dopoldne obiskala v našem verskem središču in ob koncu maše tudi pozdravila ter nagovorila zbrano skupnost, popoldne pa je obiskala tudi Slovenski Klub. V verskem središču smo imeli zato skupno kosilo, v Slovenskem klubu pa večerjo, kot je tam običajno vsako nedeljo. V ponedeljek in torek je imela uradna srečanja s predstavniki Južno avstralske vlade in parlamenta.

19. februarja pa je v krogu svojih domačih praznovala svoj 95. rojstni dan Julijana Viola. Rojena je bila namreč 19. februarja 1921 v Srednjem Lokovcu (nad Gorico). V imenu naše skupnosti sem ji čestital že v začetku februarja, ko sem jo obiskal v Domu starejših v Hope Valley in ji prinesel obhajilo, skupaj z družinama hčerke Silve Šajn in sina Marjana Viola ter ožjimi prijatelji pa so praznovali v nedeljo po njenem rojstnem dnevu. Vse najboljše, mama Julijana, in še dolgo ostanite krepki, zadovoljni in veseli, kot vas najdem, ko pridem k vam.

Julijana Viola je v krogu svojih domačih praznovala svoj 95. rojstni dan.

SVETI KRST

Na veliko soboto, 26. marca, je prejel sveti krst WILLIAM JOSEPH MEYER. Čestitke seveda najprej staršema Elizabeti (Pistor) in Josephu, starim staršem ter prastarim staršem Pistorjevim in Jenkotovim, kot tudi Josephovim staršem in drugim njegovim domačim v Združenih državah Amerike. Williamu pa želimo, da bi, tako kot Jezus po darovanju v templju, rasel v milosti pri Bogu in pri ljudeh. *(Fotografija na naslovnici spodaj).*

POKOJNI

LOJZE POKLAR (83) je odšel k Bogu na veliki četrtek, 24. marca 2016. Rojen je bil 22. maja 1932 v vasi Podgraje blizu Ilirske Bistrice očetu Francu in mami Štefaniji Poklar.

Bil je sedmi od osmih otrok. Odraščal je v času gospodarske krize in druge svetovne vojne. Med vojno so Nemci vas Podgraje požgali, mnoge pobili, družina pa je bila preseljena v Italijo. Njegovo šolanje se je kmalu končalo, a ga je nadomestil s svojo modrostjo. Po drugi svetovni vojni je odslužil vojaški rok, leta 1954 pa je, 22-leten, zapustil Slovenijo, ki je bila tedaj del Jugoslavije, in v begunskem taborišču v Trstu v Italiji zaprosil za zatočišče. Bežal

je pred nasilnim komunizmom, ki je preganjal tisto, kar mu je bilo najdragocenejše: vero. V Avstralijo je prispel z ladjo Skaugum avgusta 1955, bil iz Melbourne prepeljan v Bonegilo, čez tri tedne pa poslan na delo na železnico v Adelaido, kjer je delal kot pleskar. Pozneje se je zaposlil v pralnici Royal Adelaide Hospital.

Takoj, ko se je ustalil v novi deželi, je poskrbel, da je prišla za njim njegova bodoča žena Olga, s katero sta se poročila marca 1957. Njuna prva hčerka Rosemary se je rodila marca 1961, maja 1963 se je rodil sin Frank, septembra 1969 pa še hčerka Silvana. Z veseljem je sprejel v svojo družino zeta Daniela in ponosen je bil na svoja dva vnuka in vnukinjo.

Ko ga je zadela težka bolezen, se je takoj zavedal njene resnosti in da mu zdravniki kaj veliko ne bodo mogli pomagati. Ni se smilil sam sebi, smilila se mu je njegova družina, ki bo ob njem trpela – svojega trpljenja ni nikoli poudarjal. Še bolj se je zatekel k molitvi rožnega venca, ki ga je daroval za svojo družino, s še večjo ljubeznijo in pobožnostjo je prejemal sveto obhajilo. Jezus pod podobo kruha je bil zanj najpomembnejši obiskovalec, ki ga je bil najbolj vesel. In prav na dan zadnje večerje, ko nam je Jezus podaril zakrament svojega telesa, na veliki četrtek, ga je Jezus poklical k sebi. Kljub težki bolezni je odšel nenadoma – a očitno je svoj veliki petek doživel že na veliki četrtek.

Tisti najlepši in najdragocenejši spomini na pokojnega moža, ata in starega ata bodo gotovo za večno ostali v srcih njegovih najdražjih – ni besed, v katere bi jih lahko prelili. Kot skupnost pa se ga s hvaležnostjo spominjamo v slovenskem misijonu in v cerkvi, katere navdušen graditelj in redni obiskovalec je bil, še celo v svoji bolezni, dokler je le mogel. Ob vhodu v cerkev in v klub nas pozdravljajo vitrine z njegovimi izdelki iz vsakdanjega življenja v Sloveniji. Ob svojem več kot 60-letnem življenju v Avstraliji je ostal vedno ponosen in zaveden Slovenec.

Pokojni Lojze zapušča ženo Olgo, hčerko Rosemary, sina Franka ter hčerko Silvano z možem Danijelom, hčerko Isabelo in sinovoma Lukom in Joelom. V Sloveniji žaluje za njim njegov brat Frane, sestre Zofija in Marija ter veliko nečakov, nečakinj in drugih sorodnikov. V večnosti so ga poleg staršev pričakali tudi bat Rude, ki je umrl v Kanadi, sestre Štefana in Ivanka, ki sta umrli v Sloveniji in sestra Milka, ki je umrla v Avstraliji.

Ata Lojze, Bog Vam povrni za zgled pokončnega in ponosnega človeka ter globoko vernega kristjana; za zgled potrpežljivosti in predanosti v Božjo voljo

in za vse, kar ste naredili dobrega, lepega in plemenitega za našo slovensko skupnost v Adelaidi, tako v cerkvi, kot v Slovenskem klubu. Tudi vi nam bodite sedaj priprošnjik v nebesih!

IVANKA BOLE roj. RADIVO je umrla 2. aprila 2016. Rojena je bila 21. aprila 1931 v vasi Trnje pri Postojni očetu Petru in mami Ivanki. Ko je imela 14 let, je pričela delati v tovarni Javor v Pivki. Njen bodoči mož Srečko Bole, doma iz Auberja na Krasu, je zbežal v Italijo, njo so pa na meji ujeli in naslednjih sedem mesecev je preživela v zaporu. Po prihodu iz zapora sta se poročila po zastopniku, saj je bil Srečko že v Italiji. Ko je dobila dovoljenje za odhod v Italijo, je bil njen mož že v Avstraliji, zato je v Italiji živela pri moževih sorodnikih. Po letu dni je maja 1958 odšla za možem v Avstralijo. Naslednje leto se jima je v Adelaidi rodila hčerka Justina, nato Perina in družina se je preselila v Melbourne, kjer se jima je rodila še tretja hčerka Meri. Družina se je po 12-letnem bivanju v Melbourne vrnila v Adelaido, kjer so se hčerke pozneje poročile in si ustanovile družine, avgusta leta 1997 pa je umrl mož Srečko. V zadnjih letih jo je zapuščalo zdravje in 2. aprila 2016 je umrla za posledicami možganske kapi. Od pokojne smo se poslovili s pogrebno mašo v naši slovenski cerkvi Svete Družine v četrtek, 14. aprila 2016, po maši pa smo jo pospremili na pokopališče Centennial Park in jo položili v grob njenega pokojnega moža. V nebesih jo je pričakal njen mož Srečko, njen brat Franc, ki je umrl v Sloveniji – na zemlji pa za njo žalujejo hčerke Justina z možem Georgom ter sinom Petrom in hčerko Anito, hčerka Perina z možem Garyem ter hčerkama Rebecca in Paulo; hčerka Meri z možem Stevom ter hčerko Chelsea in sinovoma Jordanom in Matthewom ter vnukinja Hayley. Ob njih pa tudi sorodstvo v Avstraliji in Sloveniji. Naj pokojna mama, nona in pranova počiva v miru!

p. David

NOVICE IZ PERTHA, WA

POGREBI

Skrb slovenskega dušnega pastirja v Adelaidi pa je bila vedno tudi **slovenska skupnost v Zahodni Avstraliji, še posebej v Perthu**. V preteklosti je tamkajšnje rojake obiskoval p. Janez, ob njegovi bolezni pa sta to skrb prevzela patra v Sydneyju, saj je bilo tako lažje, ker sta bila dva. Ker je sedaj v Sydneyju p. Darko sam, sem to skrb spet prevzel iz Adelaide in tako sem tamkajšnjo skupnost obiskal na drugo postno nedeljo, 21. februarja. V nedeljo smo imeli mašo v cerkvi St. Kieran v Tuart Hill, kjer se nas je zbralo nekaj nad dvajset, nato pa smo se srečali še v Slovenskem klubu v Embleton. Hvala oganistinji Mili Stockbauer, ki je igrala in vodila »ad hoc« zborček ter Anici Kočar, ki je bila moja »gostiteljica« naslednji dan, ko sva obiskala najprej nekaj grobov naših rojakov, potem pa tudi nekaj starejših doma in po domovih za ostarele. Obiskala sva tudi Zora Bajca, ki je bil vesel obiska in priložnosti, da je prejel zakramente – mesec kasneje pa se je že poslovil od tega sveta. Hvala tudi Slovenskemu klubu za prijazen sprejem in gostoljubje. Čeprav je skupnost v Perthu majhna in se hitro manjša, sem bil vesel, da sem jih obiskal in srečal. Ostanite skupaj in radi se srečujte v svojem klubu, ohranjajte medsebojne stike, občasno pa se bom tudi sam potrudil, da vas obiščem. **Hvala Ančki Kočar, ki tako rada obišče starejše in bolne po domovih, bolnišnicah in domovih za starejše.**

ZORO (IZIDOR) BAJEC (85) je bil rojen 7. aprila 1930 na Malem Polju pri Colu nad Ajdovščino kot četrti od desetih otrok. V Avstralijo je prišel leta 1954, leta 1965 pa se je poročil. Živel v Adelaidi v Južni Avstraliji, potem pa so se selili v Zahodno Avstralijo, najprej v Esperance in potem v Willetton pri Perthu.

Umrli je 20. marca 2016 na svojem domu v Willettonu. Pred upepelitvijo so se od njega so se poslovili v pogrebnem zavodu v Canningtonu pri Perthu 29. marca 2016 z obredom, ki ga je opravil slovaški duhovnik. Pokojni zapušča ženo Marijo, hčerki Lindo in Angelo, sin Rogerja ter dve vnukinji in dva vnuka. V Sloveniji zapušča štiri sestre ter več nečakinj in nečakov, med njimi tudi duhovnika Zora Bajca, župnika v Piranu. Naj počiva v miru!

ANTON ŠEPEC (90), rojen 5. oktobra 1925 Mokronogu na Dolenjskem, je umrl na veliko noč, 27. marca 2016. Živel je v Ashfieldu pri Perthu v Zahodni Avstraliji. Obred pred upepelitvijo je bil v četrtek, 7. aprila 2016, na pokopališču Pinnaroo. Zapušča ženo Jožico, sestro Anico, sina Franka, vnuka Shawn in Simona, ter pravnuka in pravnukinjo. Naj počiva v miru!

p. David

Tone Resnik piše: Naj Vam sporočim naše pokojne tukaj v Zahodni Avstraliji – WA:

Lani, 29. novembra 2015, je nas za vedno zapustil naš osebni prijatelj **FRANC TRATNIK**. Rodil se je 10. marca 1946 v Velenju. Potem ko je zapustil domovino, je delal v gostinstvu v Avstriji, Švici in nazadnje v Angliji. Septembra 1982 se je tam poročil s Sheryl Antonovich in leta 1985

sta prispela v Perth, kjer se jima je rodil sin Ivan. Franc in neki Avstrijec sta v predmestju Coolbinia odprla restavracijo pod imenom *Le Florence*, ki sta jo imela 16 let. Franc je bil tudi zelo zvest član Slovenskega kluba, eno leto tudi odbornik.

Smrt je posegla tudi v družino Gomboc. **NADA GOMBOC** je za vedno zatisnila oči 29. januarja 2016. Nada je mama zelo poznanega kiparja Rona – Ratimirja Gomboca. Rodila se je 24. avgusta 1924 v Novem Vinodolu (hrvaško primorje). V Ljubljani se je 6. januarja 1947 poročila z Jožetom Gombocem in v Ljubljani sta se jima rodila sin Ron in hčerka Nada,

sin Jožko pa se je rodil v Reki. Družina Gomboc je prispela v Perth oz. v Midland leta 1961. Nadin mož Jože je že več let med pokojnimi.

Vesele in blagoslovljene velikonočne praznike ter veliko žegna Vam želi Tone Resnik z družino, Perth WA.

Hvala, Tone, za sporočilo, in še naprej bodite naš zapisovalec dogajanj na avstralskem Zahodu. Vam, Vaši družini in rojakom v Zahodni Avstraliji pa naj bo tudi po tej poti namenjen naš pozdrav. pater Ciril

IZ KRALJIČINE DEŽELE – QUEENSLAND

Po uspešni pustni zabavi na društvu Planinka, oziroma obeleženju slovenskega kulturnega dneva, 8. februarja, ko smo imeli v svoji sredi veliko mladih novo priseljenih slovenskih družin, je društvo skušalo ponoviti, oziroma pritegniti mlade slovenske družine na naslednjo prireditev v marcu, na praznovanje: dneva žena. Vesna Lahovec se je zelo potrudila preko radijske oddaje za uspešno in veselo slavlje mednarodnega praznika žena, a žal ni bilo zaželenega odziva, oziroma obiska mladih rojakov.

Lahko pa poročam, da smo imeli lepo velikonočno praznovanje na nedeljo Božjega usmiljenja, ko nas je obiskal pater Darko. V soboto 2. aprila, je na društvu Lipa maševal za skupnost na Zlati Obali in nato v nedeljo na društvu Planinka (**fotografija spodaj**). Pater nam je lepo razložil pomen Božjega usmiljenja v Jezusovi priliki o izgubljenem sinu, ki ga je oče z veseljem sprejel nazaj ne glede na preteklost, in Jezusovo velikodušnost, ko pride čez osem dni med učence in Tomažu naproti. Po maši smo imeli okusno kosilo, ki sta nam ga pripravili Mirjam Klemen in Vlasta Burcul.

Ob tem srečanju na društvu Planinka smo tudi praznovali pomembno **obletnico našega predsednika Toneta Brožiča, ko je praznoval svoj visoki jubilej – 80 letnico**. Tone je razrezal okusno čokoladno torto v krogu prijateljev, ki smo mu vsi zaželeli vsega dobrega, predvsem pa zdravja in dobrega počutja. Po veselem srečanju z rojaki smo obiskali Romanota Bukarica, našega

zvestega društvenega sodelavca in pevca, ki se je ravnokar vrnil iz bolnišnice po težkem zdravniškem posegu. Našo nedeljo smo zaključili na Mt. Mee, od koder bodo še nadaljnje novice, obiski in izleti.

Lep pozdrav - Mirko Cuderman

Tone Brožič je praznoval 80. rojstni dan. Na fotografiji v družbi Vlaste Burcul, Mirjam Klemen in Sofija Durič. Čestitamo!

Občestvo pri sveti maši, SD Planinka, 3. aprila 2016.

Na drugo postno nedeljo, 21. februarja 2016, smo imeli sveto mašo v cerkvi St. Kieran v Tuart Hill.

Piše Cilka Žagar

»Le čevlje sodi naj kopitar,« je rekel Prešeren

Sošolci mi pošiljajo knjige slovenskih poezij, ker se spominjajo časov, ko smo skupaj zanosno recitali na stotine pesmi domačih in tujih pesnikov. Rada bi jim povedala, da ne razumem nove poezije, pa mi je nerodno, ker jo vsi kritiki neskončno hvalijo, občudujejo in obožujejo – in verjetno razumejo njeno sporočilo. Redko uporabljam slovenščino, zato sem verjetno izgubila čut za nianse lepote moderne poezije. Hudo mi je, ker ne sledim in ne čutim več z njo. Upam, da slovenska mladina najde toliko lepote, topline in modrosti v moderni poeziji, kot sem jo jaz in moji vrstniki, ko smo deklamirali pesmi naše generacije po odrih in v veseli družbi. Na pamet smo znali na desetine pesmi. Ko dandanes vprašam šolarje, male ali velike, naj mi recitirajo najljubšo pesem povedo, da ne znajo nobene na pamet. Se mi zdi, da smo v materialnem izobilju duševno obubožali.

Tudi ob popularnosti glasbe le redkokdo od mladih zna besedilo pesmi. Kje so tisti dobri časi, ko smo peli ob vsakem praznovanju? Kje so literarni večeri, kjer smo navdušeno recitali najljubše poezije? Kje so časi, ko je vsak poznal kakšen citat znanih umetnikov? Seveda se časi spreminjajo in ljudje z njimi.

Barbara mi redno pošilja knjige *Literatura*. Ena teh je namenjena spominu vrhunskega slovenskega pesnika Tomaža Šalamuna, ki je pred kratkim

umrl. Književniki celega sveta so izrazili pohvale njegovega dela. V Tomažev spomin so napisali cel zvezek pesmi in razmišljanj. Ker se sama ne čutim sposobna oceniti vrednot in globin Tomaževih pesmi, naj Vam predstavim eno njegovih iz te knjige:

Šepečem obrnjene dlani in jih imam za krilca. Vstanemo.

S tačko na pari živel in se

zibal. Jedel gršec v soncu. Umil obraz.

Umil obraz. Kakam kristalno drevo, luči, obrvi. Kolo Katarine

Sienske me boža. Plahega. Plah potujem.

Brizgam tačke Ac! peče!

Ac se sklanja in se sliši šum.

Revolucije

Rada berem zgodovinske romane. Ravno sem končala prvi del trilogije *Ken Folletta, Fall of giants*, 942 strani, in se veselim drugega dela *Winter of the world*. Ken izredno privlačno približa bralcu življenje ljudi različnih slojev in narodnosti pred prvo svetovno vojno in med njo; nepristransko prikaže vzroke za vojno in njene posledice.

Evropska aristokracija pred prvo svetovno vojno je bila večini v sorodstvu in je sporazumno vzdrževala pokorščino narodov in red v državah. Mogoče ta red ni bil pravičen, toda za nekaj časa so ga ljudje sprejeli in našli v njem svojo vlogo. Seveda vsi ljudje niso bili nikoli povsem zadovoljni z družbeno ureditvijo, zato so male in velike revolucije iskale izhod iz nesprejemljivih ureditev. Revolucija je del vsake družbe, ker tisti spodaj vedno silijo na vrh. Težko je zadovoljiti vse ljudi in obenem vzdrževati

red in mir. Vedno kdo toži, da je dobil premajhen kos potice. Lačne ruske množice so se upravičeno uprle nepravični aristokraciji – toda pod vodstvom boljševikov so množice zrasle v najbolj kruto obdobje ruske zgodovine.

Vedno so bili ljudje, ki so vladali in drugi, ki bi radi vladali. Tisti, ki vladajo, branijo svojo oblast, in oni, ki bi radi vladali, obljubljajo lepšo prihodnost. Ljudje umirajo v boju za lepšo prihodnost. Seveda, ko se revolucija začasno umiri, pride smetana spet na vrh. Včasih kisle, včasih sladke. Novi vladarji vedno najprej poskrbijo zase in za svoje, potem za tiste, ki so jim pomagali na oblast in za tiste, ki jih držijo na oblasti. To gibanje množic me spomni na igro šaha; po igri so vsemogočni kralj in slaboten kmet zloženi v isto škatlo.

Res je, da je vedno več svoboščin za vedno več ljudi, a v bistvu se človeška narava ni spremenila v boju za oblast, slavo in denar. Posebno v zahodnem svetu vsi zahtevajo vedno več pravic in svoboščin.

Zadnje čase se oblasti trudijo popraviti preteklost. Mediji odkrivajo grehe posameznikov, ki so v preteklosti uživali ugled in oblast. Pozabljajo, da so se norme, tradicije, zakoni in vedenje spremenili v zadnjih petdesetih letih. Od preteklosti se učimo, ne moremo pa je spremeniti. Mogoče bi bilo bolj prav, da bi se posvetili izboljšanju sedanosti. V preteklosti smo otroke strogo vzgajali, zdaj pa se otrokom opravičijo vsi grehi; medtem pa morajo učitelji vseh vrst, od staršev naprej, biti previdni na vsakem koraku, da se v svojem vedenju ne bi ravnali po starih pravilih. V vsakem sistemu je nekaj dobrega in nekaj slabega. Povečini radi pozabimo na hudo, ko obujamo spomine na dobre stare čase in kritiziramo današnje oblasti. Celo stari aborigini niso zadovoljni z vsemi naklonjenostmi današnje vlade.

Moj nepismeni prijatelj Dudley pravi: *»Oblast ti lahko da pravice in denar, toda če te ljudje, s katerimi živiš, ne spoštujejo, ne marajo, ne rabijo in ti ne zaupajo, nimaš nič.*

V starih časih so nas farmarji naučili delati; rabili so našo delovno silo in zato smo imeli sporazumne odnose. Dokler smo sami skrbeli za otroke, smo jih lahko tudi vzgajali, zato so tudi naši otroci imeli spoštovanje do nas in do drugih; zdaj oblast plačuje zanje, a nihče jih ne vzgaja. Ko smo ravno prišli s farmarji do mirnega delovnega sožitja, so politiki vse spremenili. Moje otroke in vnuke zdaj nihče ne uči delati. Oblast jih preživlja, nihče pa ni prevzel dolžnosti, da jih vzgaja in uči. Starši smo zgubili avtoriteto nad otroci in njihovo spoštovanje. Mojih vnukov nihče ne potrebuje, nihče jim ne zaupa, nihče jih nima rad. Nihče več ne ve, kaj je prav in kaj ne.«

Kot pravi naš Tone Pavček:

Sreča ni v glavi in ne v daljavi, ne pod palcem skrit zaklad.

Sreča je, ko se delo dobro opravi in, ko imaš nekoga rad.

Občutek pripadnosti

Prazniki so za nami. Obiskala sem prijatelje in sorodnike. Obujali smo spomine na dolga leta naših razburljivih skupnih praznovanj. Oh, kako smo ob prihodu v Avstralijo iskali eden drugega in se veselili srečanj. Izmenjali smo si novice, izkušnje in mnenja. Ocenjevali smo naša dela in uspehe in se eden od drugega učili. To, kar smo, je res zraslo na skupnem pašniku. Vse hudo je zdaj pozabljeno, ostali so samo lepi spomini; kljub mnogim zablodam ne bi izbrisali nobenega trenutka. Življenje nas je presenečalo z odkritji. Tudi naši otroci so našli prvo družbo med Slovenci. Narodna pripadnost nas je vedno združevala in vzdrževala. V službah smo širili svoja obzorja in kot marljivi delavci smo se hitro vključili v mešano družbo. Bili smo pomemben del družine, okolja, vasi, in naroda; zdaj pa iščemo novo vlogo in ljudi, da življenje ne ostane prazno. Praznina pogosto pripelje do brezupnosti. Včasih se sprašujemo, kje smo pravzaprav doma. Zavedamo se, da dom ni na zemljevidu, saj se tudi v Sloveniji ne počutimo več čisto doma. Iščemo nove prijatelje in sodelavce v mnogih prostovoljnih aktivnostih. Trgovina *St Vincent de Paul* je ena takšnih ustanov, kjer se srečujemo; po bolnišnicah pa imamo vedno priložnost koga razveseliti. Otroci v šoli so srečni, če jim posvetimo malo pozornosti in poslušamo njihove zgodbe. V mnogih primerih ti otroci nimajo nikogar, ki bi si vzel čas, da bi jih z zanimanjem poslušal. Ko se tako vključimo v različne skupnosti, pozabimo nase in na svoje probleme.

Še vedno Slovenci najdemo mnogo skupnega za klepet. Posebno prisrčna so srečanja z mojo generacijo. Velikokrat se sliši: A se spomniš, ko si to in to rekla, ali kaj je nekdo drug govoril ob neki priliki pred dolgimi leti. Po navadi se samo govornik spominja določenih trenutkov in besed. S seboj smo odnesli samo to, kar se nas je osebno dotaknilo na življenjski poti. Celo to smo z leti spremenili po svojem razumevanju. Ko me prijatelji spomnijo na moje besede iz preteklosti bi jim rada povedala, da tisto nisem več jaz. Kljub temu, da smo se z leti spremenili, ne moremo izbrisati besed iz mladosti. Zdaj vem, zakaj je mama svetovala: Trikrat premisli, predno kaj rečeš. Izrečene besede se vedno nekoga dotaknejo in jih ta potem nosi s seboj kot breme ali kot vzpodbudo. Ves čas molim: Ne vpelji me v skušnjavo, da bi komu kaj svetovala, kaj šele, da bi kaj negativnega pripomnila.

Naša srečanja so se spremenila, odkar so naše družine postale bolj številne, večkulturne skupnosti večih generacij. Manj praznujemo s svojimi sovrstniki in več v teh razširjenih družinah, zato se moramo stalno prilagajati.

V moji mladosti so se nasveti starejših samoumevno upoštevali; kvečjemu smo jih skušali preslišati, a Bog ne daj, ugovarjati. Moja pravila življenja so seveda že davno zastarela. Celo pri hvali moram biti previdna, da jo delim vedno vsem enako.

V nobenem primeru ne primerjaj današnje potice s tisto nepozabno od druge kuharice. Ne kritiziraj ljudi, ki imajo radi tišino, rjavo barvo, toplo vodo in surov korenček. Pogovor o vedenju na splošno zna biti nevarna tema. Celo v pogovorih o športu in vremenu se ljudje hitro razidejo. Se mi zdi, da zavzamem manj prostora, ko sem tiho, vendar se težko upiram skušnjavam, da bi kaj povedala.

Veselim se daril, ki mi jih kupijo otroci, toda jaz ne

znam več primerno izbirati zanje, zato podarim denar, ker se mi zdi, da je dandanes kupovanje glavna zabava. Ker nam je vse dosegljivo, ni več nič dragoceno. Prijateljica pravi, da ji vzame zelo dolgo, preden si izbere novo obleko, ker hoče to obleko vzljubiti in jo napraviti del svojega življenja. Če prepogosto menjamo predmete, se nimamo časa nanje navezati.

Včasih se mi zdi, da je bilo lepše, ko nismo imeli, ko smo si želeli vsega in nas je vse razveselilo. Zdaj imamo vsega in si nič več ne poželimo in se zato manj razveselimo.

Všeč mi je indijski izrek: *Na koncu bo vse v redu*. Če torej sedaj ni vse v redu, to pomeni, da še ni konec.

SLOVENSKI KLUB JADRAN

ČEBELARSKI FESTIVAL NA SD JADRAN

Tradicionalni »Čebelarški festival« pri slovenskem klubu *Jadran* je potekal v mesecu marcu 2016. Obisk je bil izredno dober, k čemur je pripomoglo tudi zelo lepo vreme. Festivala se je udeležilo kakih tisoč obiskovalcev, ki so ves čas prihajali in odhajali. Organizatorji so festival uspešno oglašali v časopisih in drugih medijih, na festival pa so vabili tudi znaki ob cesti, tako da je prišlo tudi precej slučajnih obiskovalcev različnih narodnosti, saj tudi člani v tem čebelaršem odseku kluba pripadajo različnim narodnostim.

Poleg zanimivosti, ki so povezane s čebelami (čebelji izdelki, »čebelja brada«, prikazi življenja in delovanja čebel v živo,...), so organizatorji pripravili tudi tombolo, poskrbljeno pa je bilo za razvedrilo otrok: barvanje obrazkov, trampolin, otroške igre in jedi, ... Postregli so s kosilom z žara, na razpolago pa so bili domači krofi in drugo pecivo. Na letnem odru pred kočjo je za veselo razpoloženje poskrbel ansambel.

Marija Iskra

15. SLOVENSKI FESTIVAL

Svet slovenskih organizacij Viktorije (SSOV) prireja vsaki dve leti Slovenski kulturni festival.

Na tem festivalu sodelujejo skoraj vsa društva v Viktoriji in s tem veliko prispevajo k ohranjanju slovenske kulturne dediščine na tem kontinentu. Letos so sodelovala sledeča društva in organizacije: Slovensko društvo Melbourne, Slovensko društvo Ivan Cankar Geelong, Slovensko društvo Jadran, Slovenska dobrodela organizacija in Slovensko versko središče Kew. Gostitelj festivala je vedno drugo društvo po dogovorjenem vrstnem redu. Tokrat je čast biti gostitelj pripadla Slovenskemu klubu Jadran.

Praznovanje je potekalo dva dni. Tudi vreme je bilo naklonjeno, zato je bila udeležba izredno dobra.

Sobotni program se je pričel ob 5. uri popoldne. Uradni gostje so bili: Ga. Helena Drnovšek Zorko,

veleposlanica Republike Slovenije v Avstraliji, ga. Helen Patsitheodorou, svetnica in županja Hume Region, g. Bernie Finn, član parlamenta Viktorije za Wester Metropolitan Region, g. Peter Mandelj OAM JP, član Sveta Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu ter podpredsednik Sveta slovenskih organizacij Viktorije, g. Eddy Kontelj, svetnik mesta Geelong, ga. Marija Anžič, predstavnica Slovenskega misijona sv. Cirila in Metoda Kew, ga. Romana Žetko, predsednica Slovenskega kluba Jadran, g. Mario Jakin, predsednik Slovenskega kluba St. Albans, g. Aldo Furlan, podpredsednik Slovenskega kluba Ivan Cankar Geelong, ga. Tania Smrdel, urednica slovenskega programa na radiju SBS, ga. Sonja Rupnik, urednica slovenskega programa na radiju 3ZZZ in g. Adrian Vatovec, častni konzul Republike

Slovenije za Južno Avstralijo. Povezovalca programa sta bila ga. Frances Urbas Johnson in g. David Dovgan; predsednik SSOV in predsednik 15. slovenskega festivala je gospod Roland Carmody, podpredsednik pa Peter Mandelj OAM JP. Avtorja besedil sta bila g. Peter Mandelj OAM JP in ga. Frances Urbas Johnson, koordinatorki programa ga. Lucija Srnec in ga. Marija Iskra, fotografinja pa ga. Marija Anžič. Pokrovitelji festivala so bili: Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, Suprime Caravans, Broadway Travel & Tours, JCS Timber, Kentville Pty Ltd, ga. Romana Žetko, g. John Kodric, g. Milan Kokol, g. Edi Surina, ga. Julija Campelj, g. Peter Orel, g. Alojz Mingot, g. Max Vojvoda, SSOV Inc, Slovenian Welfare & Information Office Inc ter Fisbury Press Pty Ltd.

Program

Slovenski pozdrav – Slomškova šola Slovenskega misijona Kew.

Laična misijonarka gospa Marija Anžič je v imenu patra Cirila Božiča OFM, OAM prebrala njegov pozdravni nagovor in skupaj smo zmolili očenaš v slovenščini in v angleščini.

Avstralska in slovenska himna v interpretaciji gospe Ane Tegelj. Dobrodošlica predsednice slovenskega kluba Jadran, gostitelja festivala, gospe Romane Žetko. Dobrodošlica predsednika SSOV Inc, gospoda Rolanda Carmodya.

Gospa Helana Drnovšek Zorko, veleposlanica Republike Slovenije v Avstraliji, je uradno odprla 15. Slovenski kulturni festival. Pevski zbor Planika je zapel tri pesmi: Bo moj vnuk še pel slovenske pesmi, Pobratimija in Na Gorenjsko. Gospa Vera Brne je zelo čustveno recitala pesem Z vlakom, avtorja Otona Župančiča (Oton Župančič je eden od velikih slovenskih pesnikov, ki je mnoge svoje pesmi posvetil prav izseljencem in ena od teh je tudi pesem Z vlakom).

Roland Carmody ter povezovalca programa Frances Urbas Johnson in David Dovgan.

Otroci Slomškove šole Slovenskega misijona Kew ter Julie Bogovic in Sonia Fisher.

Otroci Slomškove šole Slovenskega misijona Kew so zaplesali nekaj narodnih plesov. Program je zaključila s pesmijo Helene Blagne, Moj dom, gospa Ana Tegelj. Sledila je večerja in plesna zabava ob zvokih glasbene skupine Melodija.

Nedelja

Klubska zemljišče in prostori so bili odprti od 9. ure dalje, saj se je takrat začelo balinarsko tekmovanje.

V soboto in nedeljo je bila na ogled razstava ročnih

del, umetniških slik, klubske dokumentacije, publikacij in drugih zanimivosti, v nedeljo pa tudi razstava peciva. Umetniške slike so razstavljali: John Kodrič, Edo Surina in Ivan Valenčič; ročna dela in druge predmete za razstavo so prispevali Slovensko društvo Melbourne, Slovensko društvo Ivan Cankar Geelong, gospa in gospod Srnec, gospa Draga Gelt, Slovensko društvo Jadran, gospa Fani Natlačen, gospa Marija Rasen s hčerkama, gospa Anica, Toni in Elizabeth Poklar ter gospa Marija Iskra. Za ples na odprtem je igral ansambel *Žagarji*. Imeli smo kosilo z žara, pecivo in pijačo. Za otroke je bilo poskrbljeno z barvanjem obrazkov in z živalskim vrtom. Nedeljsko popoldne se je zaključilo z podelitvijo nagrad in priznanj za pecivo, balinarjem pa za njihove uspehe. Pika na 'i' pa je vsekakor žrebanje dobitkov bogatega srečelova.

Organizatorji 15. slovenskega kulturnega festivala se zahvaljujemo vsem pokroviteljem, vsem prostovoljcem, gostitelju ter vsem gostom in obiskovalcem. Samo z vašim sodelovanjem je lahko bil ta pomembni slovenski družabni shod lep in uspešen.

Marija Iskra

Pridne gospodinje
s predsednico Romano
Žetko v kuhinji društva
Jadran v soboto zvečer,
2. aprila 2016. Z leve na
desno: Alojz Kumar, Marica
Surina, Vera Brne, Draga
Vadnjal, Romana Žetko,
Marija Kalčič, Milica Iskra
in Elsie Kumar.

Veleposlaništvo Republike Slovenije, Canberra ACT SPORAZUM O ZDRAVSTVENEM VARSTVU MED AVSTRALIJO IN SLOVENIJO

Na zadnjem sestanku veleposlanice Helene Drnovšek Zorko s predstavniki slovenske skupnosti v Melbournu 20. decembra 2015 je bilo ugotovljeno, da prihaja do težav pri izvajanju sporazuma o zagotavljanju zdravstvenega varstva med Slovenijo in Avstralijo. Sporazum je v veljavi že od leta 2011 in omogoča upravičenim osebam ene pogodbenice, ki bodo začasno na ozemlju druge pogodbenice, uporabljati nujne zdravstvene storitve pod enakimi pogoji, kot veljajo za osebe, ki so vključene v obvezno zdravstveno zavarovanje v Sloveniji, oziroma prebivalce Avstralije, kadar bodo na ozemlju druge pogodbenice.

Slovenski javni zdravstveni zavod je za avstralske državljane dolžan vsakokrat preveriti veljavnost Medicare kartice in identificirati osebo (npr. s potnim listom) ter zabeležiti datum, do katerega bo oseba začasno bivala v Sloveniji. Fotokopije listin se zadržijo za potrebe morebitnih reklamacij obračunov s strani avstralskih zavarovalnic.

Pristojna za izvajanje sporazuma sta Ministrstvo za zdravje in Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (ZZZS). Kontaktni osebi na operativni ravni (for operational issues) sta:

Mr Klemen Ganziti, Director of Field for Arranging of Insurances and International Health Insurance, Health Insurance Institute of Slovenia

Address: Miklošičeva 24, SI - 1507 Ljubljana, Phone: + 386 1 30 77 284, Fax.: + 386 1 43 13 245

E-mail: Klemen.Ganziti@zzzs.si, website: <http://www.zzzs.si>

Ms Eva Godina, Senior Advisor, Health Insurance Institute of Slovenia

Address: Miklošičeva cesta 24, SI 1507 Ljubljana, Slovenia

Phone.: + 386 1 30 77 311, Fax.: + 386 1 43 13 245

E-mail: eva.godina@zzzs.si, website: <http://www.zzzs.si>

Vljudno prosimo, da nas pokličete in pisno obvestite, v kolikor naletite na težave pri izvajanju sporazuma. Zelo nam bo v pomoč, če nam opišete vaš primer (brez konkretnih imen oseb) s podatki, na kateri zdravstveni ustanovi, v katerem kraju in v čem je bila težava, da lahko tudi z naše strani opozarjamo na probleme in tako skupno pripomoremo k dobremu izvajanju sporazuma.

Z lepimi pozdravi,

Veleposlaništvo RS v Canberri

Hkrati vas obveščamo, da je Slovenska Ambasada Canberra spremenila svoj elektronski naslov in je sedaj: sloembassy.canberra@gov.si

Dobro delo: THE SLO RIDE FOR MATIC FUNDRAISER ... 2016

Riding back to Oz in a taxi from our last trip to Slovenia, Matt and I got chatting about "what we could/would like to do" with our lives & often dwelled back to the idea of helping Matic, my cousin Tadej Iskra from Susak in Il. Bistrica, twin boy who has cerebral palsy.

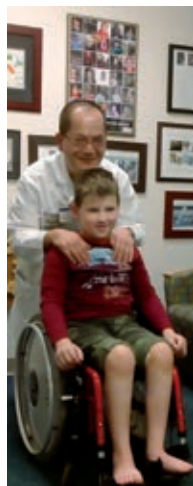
We were motivated and 100% dedicated to help Matic by creating a fundraising program. Natalija and Tadej (Matic's mother and father) had always a wish for their youngest son to walk unaided. Natalija had heard of a life changing surgery that she had hoped would offer Matic mobile independence.

Over the next months, we sat on different sides of the world from Natalija and Tadej with no existing plans in place to help Matic but the desire to make a change. Natalija had basic information/ knowledge of this break through surgery that had advantageous benefits for children with Matic's form of cerebral palsy. In no time at all, we began the search to source these contact details. July 2015, Matic was accepted as a suitable candidate at

the Royal Children's Hospital in St Louis USA. Natalija and Tadej were able to get the Slovenian government to approve all Matic's surgery. In one year we had; with a common goal; all together made such a difference for this young child.

Simmultaneously, from Australia...Matt and I had managed to organise our first fundraising event – a Disco/Bingo night - 15th of August 2015. Support came in many different directions and forms of help. We had no idea and it was all a major learning curve in people willingness to help, all we knew is we loved helping Matic's cause and we knew we would make a difference, be it small or large.

Matt's older sister Marcia and their extended Bickley Adventist Church community was our biggest supporter and were able to raise over \$4.350 organising many church events. Matt's youngest sisters Sophie & Felicity held a women's afternoon event. Sophie's husband and his band played at our final fundraiser – Barefoot Bowls Event- 20th of Feb 2016. Our friend David Webb and

his 'Stoopid Webby' campaign also donated time and money for the cause. Many of our elderly Slovenian community offered Matt and myself private donations. Friends and family who could not attend events would offer donations. Even the young Slovenian friends dug deep.

November 2015, Matic was off to the U.S. for life changing surgery and one month of rehab. With the spring in his step he arrived home for a white Christmas. Suffice to say the young fella had the operation he needed and it was a success! Dr Parks Matic's surgeon's fondest memory of Matic being a strong minded young man with a 'happy go lucky' attitude to life and always ready to work.

Moving forward into 2016 as we prepare for our final Cycling event covering over 1000km over 20 days through all major cities in Slovenia. Our aim is to raise awareness and money for Matic and help cover ongoing expenses related to his treatment.

We have created a piggy bank that people can throw their

change into ... along the ride.

To date we have raised \$12.449, 00 and for anyone wishing to donate please send your pledge to Matic Foundation c/- CBA BSB 063-153

Account 1041 2162

***Thank you and God Bless!
Alexandra Mrak and Matthew Conduit***

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM: 0412 555 840
p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
Marija Anžič: 0499 772 202
Sts. CYRIL and METHODIUS
SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
E-mail: p.david.ofm@gmail.com

***Veselje velike noči nam vedno bodi, Jezus, ti,
naj prerojeni z milostjo s teboj se v slavi združimo.***

**S to mislijo, željo in voščilom iz pesmi
velikonočnega časa začenjam zapis utripa
slovenskega misijona svetih bratov Cirila in
Metoda v Melbourneu.**

***Skrivnost velika te noči
je vir bodočih srečnih dni,
prejeli mnogo smo darov,
naj bo nam milost v blagoslov.***

Naj najprej izrazim hvaležnost Bogu in vam, dobrim ljudem, ki ste srce in duša občestva. V nadaljevanju bom vsaj na kratko predstavil nekatera dogajanja preteklih tednov.

OBISK GENERALNEGA MINISTRA

V petek, 26. februarja 2016, sva bila s p. Davidom na obisku pri sobratih v samostanu St. Paschal Friary v Box Hillu, 20 minut vožnje vzhodno od nas. Obiskala sta nas iz Rima generalni minister reda frančiškanov pater Michael Perry ter generalni definitor za Azijo in Oceanijo p. Lino Gregorio Redoblado. Zjutraj smo imeli skupne hvalnice ter sveto mašo z nagovorom patra generala. Sledil je zajtrk, pogovor ter nato ob 10.30 dopoldne srečanje, kjer nam je generalni minister predstavil stanje in izzive našega frančiškanskega reda. Popoldne ob 5. uri sva se s p. Davidom udeležila še skupne rekreacije, molitev večernic in bratskega pogovora. Vsakemu bratu je generalni minister podaril osebno podpisan blagoslov sv. Frančiška.

**Pater David Šrumpf, generalni
definitor pater Lino Gregorio
Redoblado, avstralski provincial
pater Paul Smith, generalni
minister reda frančiškanov
pater Michael Perry, pater Ciril.**

PRIPRAVA NA PRAZNIKE

POSTNO ROMANJE V TA PINU smo imeli v soboto pred 5. postno (tiho) nedeljo, 12. marca 2016. Nad sto slovenskih romarjev iz Melbournea in Geelonga je v tem izrednem jubilejnim svetem letu usmiljenja poromalo na to Božjo pot, kjer imamo tudi mi od leta 2008 svojo kapelico. Tam smo se najprej zbrali, nato pa je pater David vodil pobožnost križevega pota (**foto spodaj**), v cerkvi na vrhu hribčka smo darovali sveto mašo, po kosilu v restavraciji v Bacchus Marshu pa si v sončnem Ballaratu še ogledali cvetlično razstavo Begonia Festival 2016. Zahvala vsem, ki ste poromali v tem izrednem svetem letu usmiljenja. Frančiška Šajn in Zora Kirn sta ponovno zbrali romarje za poln 50 sedežni avtobus.

SVETA MAŠA NA SD JADRAN:

Vsako leto imamo ob prazniku sv. Jožefa sv. mašo v dvorani slovenskega društva Jadran v Diggers Rest. Letos se je to zgodilo prvič, da smo sveto mašo obhajali prav na praznik svetega Jožefa, v soboto, 19. marca 2016. Ob lepem sodelovanju vseh prisotnih se spomnimo v molitvi in daritvi svete maše vseh živih in pokojnih članov društva. Po maši pa je vedno prijetno srečanje z okusnim kosilom, ki ga pripravijo požrtvovalne gospodinje. Hvala predsednici Romani Žetko, odboru ter članom za vedno gostoljubje in dobroto.

PEVSKI ZBOR je vadil in se pripravljal na slovesno liturgijo pod taktirko Janike Rutherford in organistov Katarine Vrisk in Lentija Lenka OAM. Organistinja Katarina Peršič je nekaj mesecev odsotna. Zbor sestavljajo: Janika Rutherford, Iva Mandelj, Helen Trinnick, Francka Anžin, Anka Pekolj, Zorka Durut, Zorka Černjak, Afra Trebše, Tilka in Valentin Lenko, Nino Burlovič, Ivan Horvat, Jože Grilj, Viktor Ferfolja. **MOŽAKARJI** so ob vodstvu Jožeta Rozmana v petek pred cvetno nedeljo dopoldne urejevali okolico Baragovega doma in cerkve, pripravili stole in klopi (330 sedišč) na dvorišču pred lurško votlino za mašo cvetne nedelje: Jože in Frenk Rozman, Bernard Brenčič, Janez Rotar, Tone Zrimšek, Franc Tomažič, Ivan Koroša, Srečko Brožič. **GOSPE** pa so v soboto pred cvetno nedeljo pletle butarice. Vidite jih na fotografiji. Doma pa so pletle Tilka Lenko ter Frančiška in Irena Šajn. Darovi za butarice (\$ 860) so namenjeni polovico te vsote je dar za misijone, druga polovica je za cvetje v naši cerkvi.

Hvala vsem, ki na različne načine sodelujete pri življenju našega misijona – z delom, molitvijo, darovi.

VELIKONOČNO PRAZNOVANJE

CVETNA NEDELJA, 20. marca 2016: Blagoslov zelenja in butaric ter sveta maša z dramatiziranim branjem pasijona je bila ob 10. uri dopoldne na dvorišču pred lurško votlino. Bil je prekrasen sončen dan. Članice Društva sv. Eme so ob vodstvu predsednice Olge Bogovič pripravile **DRUŽINSKO KOSILO**, letos že štirikrat in prav je, da jih imenujemo: podpredsednica Marta Krenos, tajnica Tilka Horvat, blagajničarka Hilda Vidovič, članice in sodelavke: Ana Horvat, Ana Maria Cek, Vera Brne, Teresa Sycamore, Tereza Fekonja, Angelca Veedetz, Marija Car, Angelca Povh, Palma Ašenberger in še kdo. Od možakarjev pa Ivan Horvat, Franc Krenos, Tone in Paul Bogovič, John Miklavec, Franc Fekonja, Franc Car, Jože Veedetz. Ostale skupine, ki bodo še med letom pripravile kosila, bomo predstavili takrat.

Vsi dnevi velikega tedna so nas usmerjali v sam vrhunec praznovanja – v praznik Jezusovega vstajenja.

Torek v velikem tednu, 22. marca, smo bili duhovniki skupaj z nadškofom Denisom Hartom zbrani v obhajanju krizmene maše v polni katedrali sv. Patrika v Melbourneu.

Na veliki četrtek zvečer ob 7. uri smo obhajali Gospodovo zadnjo večerjo in ob 'ječi' molili za nove duhovne poklice in stanovitnost poklicanih; obisk: 34.

Na veliki petek je bila pobožnost križevega pota ob 11. uri; obisk: 27. Ob treh popoldne opravilo v čast Gospodovemu trpljenju; obisk: 80. Božji grob v lurški votlini so ponovno lepo uredili Simon, Jože in Majda Grilj. Za SVETO DEŽELO smo oddali dar \$500. Postna akcija PROJECT COMPASSION avstralske Caritas je zbrala \$500.

Hvala vsem darovalcem!

V soboto pred cvetno nedeljo so pletle butarice, z leve: Rozi Urdih, Angelca Veedetz, Milena Birska, Milka Kutin, Angelca Lečnik, Angelca Povh, Frančiška Šajn, Zora Kirn - stoji, Marija Kerec, Tereza Sycamore, Anica Smrdel in Irma Ipavec.

Zora Kirn je praznično okrasila cerkev; oltarne prte sta uredili Angelca Veedetz in Melita Zupan (do sedaj je za to skrbela Frančiška Šajn), misijonarka Marija Anžič pa je seveda vedno 'vpletena' v vse te skrbi in delo na različnih področjih in koncih.

VELIKONOČNA VIGILIJA, 26. marca 2016: Ob 6. uri zvečer, ko se je že mračilo, smo pričeli na vrhu cerkvenega stopnišča z blagoslovom ognja in prižgali velikonočno svečo (**fotografija desno**). Po slovesni peti maši je bil blagoslov velikonočnih jedil ter velikonočna procesija s kipom Vstalega in Najsvetejšim. Po slovesnosti v cerkvi smo se letos zbrali v dvorani pod cerkvijo. Obisk vigilijske: 220.

VELIKA NOČ, praznik Gospodovega vstajenja, nedelja, 27. marca 2016: Zgodnja maša praznika ob 8. uri dopoldne z ljudskim petjem; obisk: 33. Glavna praznična maša ob 10. uri dopoldne; obisk: 210. Vedno je bil po maši blagoslov velikonočnih jedil.

BELA NEDELJA – praznik BOŽJEGA USMILJENJA, 3. aprila 2016. Sveto mašo je ob 10. uri dopoldne v Kew daroval Fr. Theo iz samostana v Box Hillu. Ta nedelja je letos še toliko bolj izstopala, saj smo v izrednem svetem letu usmiljenja, ki ga je oklical papež Frančišek (od 8. decembra 2015 do 20. novembra 2016).

PROVINCIALNI KAPITELJ slovenskih frančikanov je bil v samostanu v Nazarjah v Savinjski dolini od ponedeljka, 28. marca, do petka, 1. aprila 2016. V imenu bratov iz Avstralije se ga je udeležil p. Ciril, ki je že na velikonočno nedeljo ob 4. uri popoldne odpotoval z letalom Etihad preko Abu Dhabija in Beograda v Ljubljano, kjer je pristal že na velikonočni ponedeljek ob 8.40 zjutraj. Pater David je zato že na veliko noč pozno popoldne prispel iz Adelaide nazaj v Melbourne, kjer pa je bil le nekaj dni, saj se je moral predčasno vrniti v Adelaide zaradi pogreba. Več o kapitlju lahko berete v posebni poslanici, ki je objavljena na strani 5.

15. SLOVENSKI FESTIVAL v organizaciji Sveta slovenskih organizacij Viktorije (SSOV) je bil v soboto in nedeljo, 2. in 3. aprila 2016, na Slovenskem društvu Jadran v Diggers Rest, zahodnem delu Melbournea. O lepem dogajanju tam poročamo posebej. V imenu p. Cirila in p. Davida je vse prisotne nagovorila misijonarka Marija Anžič ter vodila molitev.

Na 4. velikonočno nedeljo – nedelja Dobrega Pastirja, 17. aprila 2016, je bil sklep molitvenega tedna za duhovne poklice. Pater Ciril je med sveto mašo predstavil poslanico s kapitlja v Nazarjah in posebej povabil k molitvi za nove duhovne poklice: **Vsak petek je MOLITVENA URA**, ki se začne s sveto mašo ob 10. uri dopoldne. Molitveno skupino vodi že leta Frančiška Šajn. Po maši in molitvi

je srečanje v kuhinji Baragovega doma. Lepo povabljeni, da se nam pridružite!
Letos bomo še posebej molili za nove duhovne poklice, kakor nam naroča letošnji provincialni kapitelj slovenskih frančiškanov, ki je bil v Nazarjah v Savinjski dolini.

PASTORALNI SVET za naslednjih pet let (2016 – 2021) bomo oblikovali do letošnjih binkošti, ki so praznik prihoda Svetega Duha nad apostole. Razmišljajmo, koga bi poleg predstavnikov, ki jih izberejo delovne skupine, še izbrali na volitvah. O tem bomo spregovorili v cerkvi še prvo in drugo nedeljo v maju, volitve pa bodo na binkoštno nedeljo, 15. maja 2016. Potem bomo kandidate poslali v potrditev provincialnemu ministru in nato sklicali prvo sejo.

ŠMARNICE V MAJU bodo ob petkih, sobotah in nedeljah. **Prvo nedeljo v maju, 1. maja 2016**, bomo po obhajilu izpostavili Najsvetejše, zapeli litanije Matere Božje in prejeli blagoslov. Tisto nedeljo bomo kot občestvo praznovali **MATERINSKI DAN**. Program v dvorani bodo pripravili učenci Slomškove šole. Priporočamo se za krožnik dobrot za skupno mizo.

MORWELL: Slovenska sveta maša bo prvo nedeljo v maju, 1. maja 2016, ob 6. uri zvečer v cerkvi Sacred Heart.

WODONGA: Slovenska sveta maša za rojake mest Albury – Wodonga bo drugo nedeljo v maju, 8. maja 2016, ob 6. uri zvečer v cerkvi St. Augustine's.

TELOVSKA PROCESIJA bo zadnjo nedeljo v maju, 29. maja, po deseti maši. Povabljeni so k sodelovanju spet vsa slovenska društva.

Vsako nedeljo se po sveti maši v naši cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda v Kew ljudje zberejo k srečanju v dvorani pod cerkvijo. Še posebej je svečano in prijazno v polni dvorani veselih ljudi vsako tretjo nedeljo v mesecu na družinskem kosilu.

ROJSTNI DNEVI, lepe obletnice bogatih življenj: Mila Remšnik 19.3.2016 - 90 let, Jože Štolfa 26.3.2016 - 80 let, Tone Poklar 22.4.2016 - 80 let, Tilka Lenko 14.4.2016 - 75 let, Anica Markič 17.4.2016 - 70 let. Vsem naša zahvala in čestitke. Bog Vas živi in ohranja!

SVETI KRST

OLIVER FINN O'DWYER, rojen 04.11.2015, Malvern VIC. Mati Karen Kay O'Dwyer r. Černjak, oče Parke Glenn O'Dwyer. Botra sta Volbi in Zorka Černjak. Sv. Ciril in Metod, Kew, 28.02.2016.
GEORGINA GRACE ASENBERGER, rojena 13.06.2015, Mitcham VIC. Mati Simone Larissa Asenberger r. McDonald, oče Stanley Tony Ašenberger. Botra sta Sonja in Livio Benedos. Sv. Ciril in Metod, Kew, 28.02.2016.

EMMA ANNE MARY BONNICI, rojena 12.12.2015, Parkville VIC. Mati Barbara Brožič, oče Edward Bonnici. Botri sta Evelyn Bonnici in Anne Maree Bajada. Sv. Ciril in Metod, Kew, 13.03.2016.
Čestitke mladim družinam, botrom in starim staršem!

NARODNE NOŠE – NATIONAL COSTUMES

As caretaker of the Narodne Noše at Sts Ciril and Methodius Slovenian Mission in Kew I would sincerely like to thank everyone who has donated any item to the Narodne Noše Room. Many varied items, mainly dearly loved Narodne Noše, have been donated over the last few years. All donations are carefully maintained in our custom made Narodne Noše Room and contribute to our existing rich collection from modern Noše recently made in Vietnam for our Šola students, through to the pieces hand made by the nuns in the early days of the Mission. The collection is available to be borrowed by the children of Slomškova Šola, the Slovenian Mission and the general Slovenian community.

On behalf of the Mission I would especially like to thank the Cuderman family from Queensland who last year donated many well loved items that had been in there family for generations. The original hand sewn items were very special as it so rare to find Narodne Noše of this vintage in such good condition. Also, a special thank you to Ivanka Bajt from Canberra who very kindly donated a suitcase containing a full set of Narodna Noša, including beautiful photos of her family wearing the Narodna Noša.

Again, on behalf of the Mission I would like to thank everyone who has donated and contributed to our very special, priceless collection where it can be cared for and maintained for all current and future Slovenians and descendants of Slovenians.

Renata Miklavec

Krst Georgine Grace Ašenberger

Krst Oliverja Finn O'Dwyer

Krst Emme Anne Mary Bonnici

POKOJNI

CIRIL KOVAČIČ je umrl 18. februarja 2016, star 78 let. V Avstralijo je prispel leta 1957 in je, tako kot mnogi drugi, delal razna dela: sekanje trsa, obiranje sadja, delal v gradbeništvu, pleskal hiše in nato vodil svoje uspešno podjetje. Ciril je bil tisti, ki je prodal najdeno kepo zlata ameriškemu hotelirju. Neki Avstalec je zlato našel z detektorjem kovin v Bendigu in Ciril ga je veliko bolje prodal kot so Avstralci ponujali domači zlatarji. Zlata kepa je sedaj razstavljena v avli hotela v Las Vegasu v ZDA. Sožalje ženi Patriciji.

Pepel pokojnega **WERNERJA REMŠNIKA**, (glej Misli, januar – februar 2016, stran 45), smo v soboto, 12. marca 2016, položili k večnemu počitku v družinskem krogu na pokopališču Keilor. To je bilo prav na njegov 90. rojstni dan. Njegova žena Mila pa je praznovala svoj 90. rojstni dan teden dni pozneje, v soboto, 19. marca 2016.

ANDREJ GRLJ je umrl na velikonočni ponedeljek, 28. marca 2016, v Estia Health v Keysborough. Rojen je bil 28.01.1926 na Studeni Gori pri Podgradu kot najmlajši od devetih otrok. Delal je doma na kmetiji in med vojno je bil dve leti v taborišču na Sardiniji, ker je bil premlad za vojaka. Po vojni se je vrnil domov na kmetijo. Pri dvajsetih letih se je zaposlil kot ladijski tesar v Rijeki. Leta 1955 se je poročil s Pavlo Boštjančič

iz Doljnega Zemona in leta 1956 se jima je rodil sin Rajko. Časi so bili težki. Andrej je živel in delal v Rijeki in žena Pavla z Rajkom je bila v Doljnem Zemonu. Ni bilo mogoče dobiti stanovanja in tako se je Andrej odločil, da so se leta 1960 preselili v Avstralijo. Pater Bazilij jim je pomagal, da so prišli iz Bonegille v Burwood, kjer jim je tam našel stanovanje. Tri leta kasneje so kupili hišo v Burwood East. Andrej je delal 30 let v tovarni piškotov Brockhoff v Burwoodu. Leta 1988 se je poročil sin Rajko z Doris Brožič in 1990 se je rodil vnuk Nikolas in leta 1994 vnukinja Isabella. V pokoju je Andrej užival vrt, vnuka in Slovenski klub Planica. Tam je bil balinar in udeleževal se je tudi tekmovanj. Ob petkih je šel rad na Planico, kjer so igrali karte. Pri 78 letih ga je zadela možganska kap. Počasi je okrevljal in se vedno bolj zadrževal doma. Nato so ga doletele še tri možganske kapi. Tri leta je za njega skrbel sin Rajko in zadnjih pet let je živel v Estia Health Aged Care, kjer je na koncu tudi mirno zaspal. Pogrebni obred v ožjem družinskem krogu je vodil p. David v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v Burwoodu v torek, 5. aprila 2016. Za Andrejem žalujejo žena Pavla, sin Rajko z ženo Doris ter vnuka Nikolas in Isabella.

ANGELA ČRETNIK roj. HOČEVAR je umrla 30. marca 2016 v Royal Melbourne Hospital. Rojena je bila 28.08.1925 v Ponikvah na Dolenjskem kot druga od šestih otrok. Leta 1941 so bili preseljeni v Nemčijo in tam je delala kot kuhinjska pomočnica za Rdeči križ. Pet let kasneje so se njeni domači vrtnili v Slovenijo, ona pa je ostala v Nemčiji kot varuška sirotam. Tam je spoznala Dragota Čretnika, doma iz Šentjurja pri Celju. Leta 1949 sta se poročila v mestu Kassel, kjer sta živela do odhoda v Avstralijo. Istega leta sta z ladjo prišla v Avstralijo. Nastanjena sta bila v Bonegilli. Od tam sta bila premeščena v migrantski hostel blizu Melbournea. Angela je delala kot kuharica in varuška migrantskim otrokom, mož Drago pa je bil voznik avstralskim in ameriškim oficirjem. Preselila sta se v Footscray, se tam srečala z družino Uršič in so živeli nekaj let pod isto streho. Kasneje sta živela z družino Logar v Moonee Ponds. V petdesetih letih sta si kupila hišo v Oak Park, kjer je bil njun dom do konca. Angela je bila zaposlena pri Victoria Railway in je tam delala do upokojitve. Drago je šest let delal v tovarni letal (Aircraft Factory) v Fisherman's Band. **DRAGO ČRETNIK** je bil kasneje samostojni avtoprevoznik in na koncu je imel svoje Taxi podjetje. S taxijem je imel hudo prometno nesrečo. Imel je poškodovano glavo in je za posledicami možganske kapi **umrl 20.9.1996** (še ni bilo objavljeno v Mislih). Za Angelo so na koncu poskrbeli prijatelji Karl in Lyn Bevc ter Peter in Gunda Minič. Opisali so jo kot zelo ljubečo, prijetno, samozavestno in darežljivo osebo. Imela je veliko znancev in prijateljev. V Belgiji še živi njena sestra Anica in v Sloveniji nečaki in nečakinje. Pogreb je bil v torek, 5. aprila 2016, na Fawkner pokopališču.

Hvala Karlu in Lyn Bevc za sporočilo.

ADA BATISTA roj. FABEC je umrla v četrtek, 31. marca 2016, na svojem domu v Avondale Heights. Rojena je bila 05.01.1941 v Podgrajah. V Avstralijo je prišla leta 1965 in se kmalu po prihodu poročila z Alojzom Batista, ki je bil doma iz Velike Bukovice pri Ilirski Bistrici in je umrl leta 1997. V Avstraliji ima še sestro Doro Zadel z družino in brata Fabec Frenka, v Sloveniji brata in tri sestre, v Italiji pa dve sestri, vsi so z družinami. Rožni venec in pogrebno mašo je p. David daroval v cerkvi St. Martin de Porres v Avondale Heights v torek, 12. aprila 2016, nato je bila pokopana na pokopališču Keilor.

KATHLEEN KNIGHT (stara 87 let) je umrla 11.04.2016 v domu Carnsworth Garoopna v Kew. Večkrat je prihajala pred našo lurško votlino molit in ob našem obisku rojakov v domu je tudi ona prejela sv. obhajilo. Imela je težko življenje. Želela je, da bo njeno poslednje slovo iz naše cerkve. Pogrebno mašo je daroval p. David v naši cerkvi v Kew v petek, 15.04.2016, ob 12. uri. Pokopana je na pokopališču Northern Memorial Park v Fawnkerju.

ALOJZ TOŠ je umrl 7. aprila 2016 v 84 letu starosti. Rojen je bil 6. junija 1932 pri Sveti Trojici v Slovenskih goricah. Svojo rano mladost je preživel v kmečki družini. Izučil se je za kovača pri železniški upravi v Mariboru. S svojo življenjsko sopotnico Marijo Bračko imata dva otroke, Marijo in Brankota, rojena v Sloveniji. Zaradi slabih ekonomskih razmer sta se, kot veliko število drugih Slovencev, z ženo Marijo odločila in zapustila domovino. Pot v neznanost jih je pripeljala leta 1957 v Avstralijo na ladji »Neptunia«. V Avstraliji je imel Alojz tri brate in ker je brat Franc živel v Ballaratu, se je tudi njegova nova življenjska pot začela v Ballaratu. Po kratkem času bivanja v Avstraliji je družina kupila farmo z živino, na kateri so živeli več kot 30 let. Zelo radi so obiskovali slovenska društva in proslave, nič jim ni bilo predaleč ali pretežko. Zadnjih pet let je bolezen vztrajno krhala njegovo zdravje. Potrpežljivo je prenašal vse bolečine do 7. aprila 2016, ko je na bolniški postelji v bolnišnici v Ballaratu nemočno omagal. Od njega so se poslovili žena Marija, hčerka Marija, sin Branko, vnuki in pravnuk ter številni prijatelji. Alojz, naj ti bo lahka avstralska zemlja.

Hvala Štefanu Merzlu za ta zapis.

ANGELA VORICH roj. LEBAN je umrla v četrtek zvečer, 14. aprila 2016, v domu John Hannah v Mulgrave, kjer sta z možem Petrom po preselitvi iz Doma matere Romane zadovoljna in vesela preživljala dneve svoje jeseni. Angela je bila rojena 06.01.1924 v Šmihelu pri Novi Gorici, župnija Šempas. Petar je umrl 06.08.2015 (glej Misli, september - oktober 2015, stran 20). Angela je bila vedno zelo optimistična gospa. Pogrebno mašo smo darovali 21. aprila 2016 v bližnji cerkvi St. John Vianney v Mulgrave. Pokopana je na pokopališču Springvale. Sožalje hčerki Rosemary Kantor ter sinovoma Danielu in Robertu z družinami.

Naj pokojni počivajo v Božjem miru, sorodnikom in prijateljem pa iskreno sožalje!

p. Ciril, p. David, Marija Anžič

Misli

marec - april 2016

Jezus živi - Jesus Lives.....	3
Velikonočno voščilo ljubljanskega nadškofa.....	4
Znanilci upanja ali Pogumno zreti v prihodnost.....	5
Izpod Triglava.....	6
Slovenian Mission Sydney.....	11
Življenje pri Slovenskem društvu Sydney.....	18
Iz Kluba Triglav Mounties Group.....	21
Official Launch of 'Anthology of Slovenian Australian Musicians'	25
Vaši darovi.....	27
Slovenian Mission Adelaide.....	28
Vesti iz PerthWA.....	32
Iz Kraljičine dežele QLD.....	33
Piše Cilka Žagar.....	34
Slovenski klub Jadran.....	36
15. Slovenski festival.....	36
Sporazum o zdravstvenem varstvu.....	41
Dobro delo: The SLO Ride for Matic Fundraiser...2016.....	42
Slovenian Mission Melbourne.....	43

Misli Thoughts ~ Božje in človeške ~ Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica (Production Editor)** in **računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veledetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Marija Iskra, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101** | **Tel.: 03 9853 7787** | **Fax: 03 9853 6176** | **E-mail: misli@bigpond.com** | **Naročnina za leto 2016** je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | **Naročnina se plačuje vnaprej;** ne pozabite napisati svojega imena in priimka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101** | **Tisk (Printing):** Simon Kovacic Printing, Melbourne. **E-mail: skovacic@tpg.com.au** | **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: sloembassy.canberra@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Veleposlanica: Helena Drnovšek - Zorko
Prva svetovalka: mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606

**SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600
E-mail: slovwelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do
12.00 ure, če se za četrtek predhodno dogovorite
po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

PHONE: 9873 0888

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155
Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

Nazarje v Savinjski dolini v prebujajoči se pomladi 2016

Rent a Car Slovenija

**Varno!
Zanesljivo!
Točno!
Po primerni ceni!**

***Za nasvet pri najemu
pokličite Igorja***

+ 386 41 644 626

info@budget.si

S predložitvijo oglasa dobite pri prevzemu, 10% popusta.

www.budget.si